

SLUŽBENE NOVINE GRADA ZENICA

GODINA XLIV
Broj 2

Ponedjeljak 26.02.2018. godine

ISSN 1840-4588

GRADSKO VIJEĆE

33.

Na osnovu člana 6., 46. i 73 Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 67/05) i člana 21. tačka 2. Statuta Grada Zenica („Službene novine Grada Zenica“, broj: 5/15) Gradsko vijeće Zenica na 18. sjednici održanoj 08. februara 2018. godine, donijelo je

ODLUKU

o izmjeni Odluke o građevinskom zemljištu Grada Zenica

Član 1.

U Odluci o građevinskom zemljištu Grada Zenica („Službene novine općine Zenica“, broj 4/07 - prečišćen tekst, 2/08, 5/08, 1/10, 2/11, 2/12, 2/13, 1/14 i „Službene novine Grada Zenice“ broj: 2/15, 2/16 i 3/17), član 41. stav 1. mijenja se i glasi:

„Izuzetno od odredbe ove odluke kod individualne stambene izgradnje u V stambenoj zoni radi podsticaja potpune provedbe imovinskih zakona, renta se neće naplaćivati u periodu od stupanja na snagu ove odluke do 31. decembra 2018. godine“.

Član 2.

Član 58. Odluke mijenja se i glasi:

„Izuzetno od odredaba ove odluke, iznosi naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta za period od 01.01. do 31.12.2018. godine za djelatnosti iz oblasti: sporta, socijalne i dječije zaštite (koje se samofinansiraju ili finansiraju iz Budžeta Grada), humanitarnog rada, udruženja građana, domovi za nezbrinutu djecu i vjerske institucije i groblje, smatraju se doprinosom Grada razvoju tih djelatnosti. Od obaveze plaćanja naknade za korištenje gradskog građevinskog zemljišta izuzima se Grad Zenica kao jedinica lokalne samouprave za prostore u kojima se obavljaju djelatnosti gradske službe i tijela uprave“.

Član 3.

Član 71. stav 3. mijenja se i glasi:

„Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, odredba člana 56. stav 1. primjenjivat će se od 01. januara 2019. godine“.

Član 4.

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Grada Zenica“,

Broj: 01-01-4039/18

Zenica, 08. februar 2018. godine

*PREDSJEDAVAJUĆI
GRADSKOG VIJEĆA ZENICA
Goran Bulajić, s.r.*

34.

Na osnovu člana 13. Zakona o principima lokalne samouprave („Službene novine FBiH“, broj 49/06), člana 21. tačka 11., a u vezi sa članom 55., 57. i 68. Statuta Grada Zenica („Službene novine Grada Zenica“, broj 5/15), Gradsko vijeće Zenica na 18. sjednici održanoj 08. februara 2018. godine, donosi

ODLUKU

o osnivanju mjesne zajednice “Zahići – Živkovići”

Član 1.

Osniva se mjesna zajednica “Zahići – Živkovići” za područje naseljenih mjesta Zahići i Živkovići.

Član 2.

Granica mjesne zajednice “Zahići – Živkovići” obuhvata:

a) prema naseljenom mjestu Trešnjeva glava granica počinje od četveromeđa naseljenih mjesta Zahići, Vrhpolje, Kovačići i Trešnjeva glava koja se

nalazi na koti Viseće i ide ka sjeveroistoku drumom do kote Vis gdje je tromeđa naseljenih mjesta Zahići, Živkovići, Trešnjeva glava. Od ove tromeđe granica dalje ide ka sjeveru kosom preko kote zv. Kutnja, Babovišće, Prijeka gora na kotu Borovača, gdje je tromeđa naseljenih mjesta Živkovići, Trešnjeva glava i Pepelari;

b) prema naseljenom mjestu Gradina granica ide od tromeđe naseljenih mjesta Zahići,

Živkovići i Gradina i ide niz Selačku rijeku do ušća Aškovići potoka, gdje je tromeđa naseljenih mjesta Zahići, Gradina i Vrhpolje. Od četveromeđa naseljenih mjesta Živkovići, Krševac, Hodžić i Gradina granica ide ka zapadu niz kosu Križ do parcele Nadravan te dalje niz kosu do mosta na Selačkoj rijeci na mjestu zv. Strmac gdje je tromeđa naseljenih mjesta Zahići, Živkovići i Gradina.

c) prema naseljenom mjestu Vrhpolje granica ide od tromeđe Zahići, Gradina i Vrhpolje

uz Aškovića potok do kote Viseće gdje je četveromeđa naseljenih mjesta Zahići, Vrhpolje, Kovačići i Trešnjeva glava;

d) prema naseljenom mjestu Podborje (općina Kakanj) granica ide od četveromeđe

naseljenih mjesta Živkovići, Prilug (općina Zavidovići), Pepelari i Podborje sa kote zv. Tvrtkovac i ide ka jugu kosom preko kote Sklope Ripljanac i Starčevo brdo na kotu Gršina gde je tromeđa naseljenih mjesta Živkovići, Podborje i Krševac (općina Kakanj);

e) prema naseljenom mjestu Krševac granica počinje od naprijed opisane tromeđe i ide ka jugu kosom drumom na kotu Lastavica gdje je četveromeđa naseljenih mjesta Živkovići, Krševac, Hodžić i Gradina;

f) prema naseljenom mjestu Pepelari granica ide od tromeđe naseljenih mjesta Živkovići, Trešnjeva glava, Pepelari na kotu Tvrtkovac gdje je četveromeđa naseljenih mjesta Pepelari, Živkovići, Podborje i Prilug.

Član 3.

Sjedište mjesne zajednice je u naselju Zahići.

Član 4.

Mjesna zajednica ima pečat koji je okruglog oblika, veličine 30 mm u prečniku, a sadrži ispisani tekst u koncentričnim krugovima: Bosna i Hercegovina, FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE, ZENIČKO- DOBOJSKI KANTON, GRAD ZENICA, MJESNA ZAJEDNICA ZAHIĆI - ŽIVKOVIĆI.

Član 5.

Izbori za članove Savjeta MZ održat će se 28.02.2018. godine .

Članove Savjeta MZ biraju građani s područja MZ koji su upisani u izvod iz Centralnog biračkog spiska za Zahići i Živkoviće, odnosno građani koji imaju prebivalište na navedenom području, neposrednim tajnim glasanjem.

Prijedlog kandidatske liste za članove savjeta MZ dostavlja se u pisanoj formi putem protokola Gradskoj izbornoj komisiji u roku od 3 dana od dana donošenja ove odluke.

Član 6.

Po uspostavljanju registra mjesnih zajednica, Savjet mjesne zajednice, svojom odlukom opredjelit će lice koje će biti ovlašteno za podnošenje prijave za upis mjesne zajednice "Zahići - Živkovići" u registar mjesnih zajednica.

Član 7.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Službenim novinama Grada Zenica".

Broj: 01-01-3796/18

Zenica, 08. februar 2018. godine

*PREDSJEDAVAJUĆI
GRADSKOG VIJEĆA ZENICA
Goran Bulajić, s.r.*

35.

Na osnovu člana 42. Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 1/14) i člana 21. tačka 5. Statuta Grada Zenica („Službene novine Grada Zenica“, broj 5/15), Gradsko vijeće Zenica na 18. sjednici održanoj 08. februara 2018.godine, donosi

ODLUKU

pristupanju izradi Regulacionog plana „Kamberovića ravan i padina“

Član 1.

U cilju prostornog uređenja i izgradnje prostora u obuhvatu zone mješovite gradnje, pristupa se izradi Regulacionog plana „Kamberovića ravan i padina“ (u daljem tekstu Regulacionog plana).

Član 2.

Granica obuhvata Regulacionog plana počinje od Ronda "Crkvice", prati ulicu Crkvice u pravcu sjevera do parcela k.č.217 i 205, zatim nastavlja ravno između postojećih objekata u pravcu sjevera do granice parcele k.č.94, koju prati do k.č.55, gdje skreće prema zapadu do ulice Ivana Gundulića, zatim ide dalje prema sjeverozapadu i prati k.č.38, presjeca k.č.39,40,47, i 48, ponovo tangira k.č.47, ide dalje prema sjeverozapadu i presjeca k.č.20,dalje ide preko k.č. 8 do k.č.1823,1822, tangira k.č.1821 do k.č.1820 koju sječe i zatim tangira petlju u Peharama, uključuje petlju i skreće južno po magistralnom putu M17(k.č.1775), prati put M17 uzvodno do nadvožnjaka tj. Aleja šehida koju prati prema istoku granicama parcela k.č.405,403 i 402, dalje nastavlja osovinom ulice Aleja šehida do početne tačke.

Član 3.

Regulacioni plan se donosi za period do donošenja novog planskog dokumenta.

Član 4.

Regulacioni plan se radi u cilju donošenja provedbene planske dokumentacije za izgradnju objekata stambene, stambeno-poslovne i poslovne namjene s integracijom zatečenog stanja, zatim izgradnju saobraćajne, komunalne i energetske infrastrukture.

Osnovne smjernice za izradu Regulacionog plana su:

- Izvršiti geodetsko snimanje postojećeg stanja u prostornom obuhvatu.
- Izvršiti valorizaciju postojećeg stanja, te izvršiti integraciju postojećih u najvećoj mjeri stambenih objekata, u planiranu koncepciju izgradnje i uređenja prostorne cjeline.
- U zavisnosti od prostorne organizacije planirati izgradnju primarne i sekundarne komunalne, energetske i saobraćajne infrastrukture. Sekundarne saobraćajnice planirati i u funkciji protivpožarnih puteva.

Član 5.

Rok za izradu Regulacionog plana je 12 mjeseci od dana donošenja ove odluke na sjednici Gradskog vijeća Zenica.

Član 6.

Nosilac pripreme izrade Regulacionog plana je Gradonačelnik Zenice i Služba za urbanizam, imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina (u daljem tekstu: Nosilac pripreme).

Nosilac izrade Regulacionog plana je Javno preduzeće za prostorno planiranje i uređenje grada „Zenica“ d.o.o. Zenica (u daljem tekstu: Nosilac izrade).

Član 7.

Nosilac izrade Regulacionog plana će izraditi Prednacrt i dostaviti Nosiocu pripreme na razmatranje i usaglašavanje.

Nakon usvajanja Prednacrt, Nosilac izrade će izraditi Nacrt Regulacionog plana, koji će Nosilac pripreme utvrditi i podnijeti ga Gradskom vijeću na razmatranje i stavljanje na javni uvid i raspravu u trajanju od 30 dana.

Član 8.

Kod izrade Regulacionog plana koristiti do sada izrađenu urbanističku dokumentaciju (urbanistička rješenja, stručne ocjene i drugo) i dokumentaciju koja se odnosi na izdata pravosnažna rješenja o urbanističkoj saglasnosti, rješenja o legalizaciji objekata, kao i odobrenja za građenje.

U skladu s navedenim, obavezuju se sve Službe, komunalna i javna preduzeća i institucije koje raspolazu dokumentacijom vezanom za izvođenje radova na navedenom lokalitetu, da istu, bez naknade, stave na raspolaganje Nosiocu izrade Regulacionog plana.

Član 9.

Sredstva za izradu Regulacionog plana će obezbijediti iz Budžeta Grada Zenica.

Član 10.

Regulacioni plan izraditi u skladu sa sadržajem koji je za ovu vrstu planova utvrđen Zakonom o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine, Zakonom o prostornom uređenju i građenju ZDK-a, Uredbom o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata i drugim uredbama, zakonima, pravilnicima i aktima koji regulišu ovu oblast.

Nosilac izrade dostavlja Nosiocu pripreme Regulacioni plan u analognom i digitalnom obliku, kako je definisano odredbama član 74. do 79. Uredbe o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata („Službene novine Federacije BiH“, broj:63/04, 50/07, 84/10).

Nosilac izrade je obavezan pripremiti skraćenu verziju tekstualnog i grafičkog dijela Regulacionog plana u odgovarajućoj razmjeri za potrebe uključivanja

javnosti u postupak izrade Regulacionog plana, prema Programu uključivanja javnosti.

Član 11.

Postupak razmatranja i donošenja Regulacionog plana će se sprovesti u skladu s odredbama Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/06, 72/07, 32/08 i 4/10), Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 1/14) i Uredbe o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata („Službene novine Federacije BiH“, broj:63/04, 50/07, 84/10).

Član 12.

Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Grada Zenica“.

Broj: 01- 01-3795/18

Zenica, 08. februar 2018.godine

*PREDSJEDAVAJUĆI
GRADSKOG VIJEĆA ZENICA
Goran Bulajić, s.r.*

36.

Na osnovu člana 42. Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 1/14) i člana 21. tačka 5. Statuta Grada Zenica („Službene novine Grada Zenica“, broj 5/15), Gradsko vijeće Zenica na 18. sjednici održanoj 08. februara 2018.godine, donosi

ODLUKU

o pristupanju izradi Regulacionog plana „Crkvice”

Član 1.

U cilju prostornog uređenja i izgradnje prostora u obuhvatu zone mješovite gradnje, pristupa se izradi Regulacionog plana „Crkvice“ (u daljem tekstu Regulacionog plana).

Član 2.

Granica obuhvata Regulacionog plana počinje na nadvožnjaku ul. Aleja šehida iznad magistralnog puta M-17(k.č.1775) i ide dalje osovino ul. Aleja šehida do Rondoa “Crkvice”, dalje skreće prema

sjeveru osovino ul.Crkvice do mjesta gdje se odvaja prilazna staza pored objekta k.č.217, skreće ka sjeveru u pravcu prilazne staze objekta k.č.217, u tom pravcu nastavlja zapadnom stranom objekta k.č.205,204,236 u dužini od 245m, skreće ka istoku sjevernom stranom objekta k.č.236 u dužini 13,0m, zatim skreće ponovo ka sjeveru , zapadnom stranom objekta k.č.237 i 241 nastavlja tim pravcem sve do tačke presjeka parcela k.č.106,107,121/1 u dužini 370m pri tome sječe parcelu k.č.121/1 i parcelu k.č.143, zatim skreće ka sjeveroistoku, jugoistočnom granicom parcele k.č.106,nastavlja granicom iste parcele do tačke presjeka parcela k.č.106,105i 94, zatim ide sjeverozapadnom granicom parcele k.č.94 do tačke presjeka parcela 95,94 i 92, zatim skreće ka jugoistoku, sjeveroistočnom granicom parcele k.č.94 do tačke presjeka parcela 93,94,121,80,skreće ka jugoistoku , jugozapadnim granicama parcela k.č.80 i k.č 79 do tačke presjeka parcela k.č.79,78 i 121/1, skreće ka sjeveru duž ograde bolničkog kompleksa u dužini od 92m, zatim okreće ka jugoistoku , jugozapadnom stranom objekta k.č.155 i nastavlja u istom pravcu do osovine ulice Crkvice u dužini od 45m. Dalje nastavlja osovino ulice Crkvice do tačke gdje ulica Crkvice dolazi do obale Babine rijeke u dužini 410m, skreće ka istoku do osovine korita Babine rijeke, dalje nastavlja nizvodno osovino korita Babine rijeke do ušća Babine rijeke i rijeke Bosne , nastavlja desnom obalom rijeke Bosne do početne tačke.

Član 3.

Regulacioni plan se donosi za period do donošenja novog planskog dokumenta.

Član 4.

Regulacioni plan se radi u cilju donošenja provedbene planske dokumentacije za izgradnju objekata stambene, stambeno-poslovne i poslovne namjene s integracijom zatečenog stanja, zatim izgradnju saobraćajne, komunalne i energetske infrastrukture.

Osnovne smjernice za izradu Regulacionog plana su:

- Izvršiti geodetsko snimanje postojećeg stanja u prostornom obuhvatu.
- Izvršiti valorizaciju postojećeg stanja, te izvršiti integraciju postojećih u najvećoj mjeri stambenih objekata, u planiranu koncepciju izgradnje i uređenja prostorne cjeline.
- U zavisnosti od prostorne organizacije planirati izgradnju primarne i sekundarne komunalne, energetske i saobraćajne infrastrukture. Sekundarne saobraćajnice planirati i u funkciji protivpožarnih puteva.

Član 5.

Rok za izradu Regulacionog plana je 12 mjeseci od dana donošenja ove odluke na sjednici Gradskog vijeća Zenica.

Član 6.

Nosilac pripreme izrade Regulacionog plana je Gradonačelnik Zenice i Služba za urbanizam, imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina (u daljem tekstu: Nosilac pripreme).

Nosilac izrade Regulacionog plana je Javno preduzeće za prostorno planiranje i uređenje grada „Zenica“ d.o.o. Zenica (u daljem tekstu: Nosilac izrade).

Član 7.

Nosilac izrade Regulacionog plana će izraditi Prednacrt i dostaviti Nosiocu pripreme na razmatranje i usaglašavanje.

Nakon usvajanja Prednacrt, Nosilac izrade će izraditi Nacrt Regulacionog plana, koji će Nosilac pripreme utvrditi i podnijeti ga Gradskom vijeću na razmatranje i stavljanje na javni uvid i raspravu u trajanju od 30 dana.

Član 8.

Kod izrade Regulacionog plana koristiti do sada izrađenu urbanističku dokumentaciju (urbanistička rješenja, stručne ocjene i drugo) i dokumentaciju koja se odnosi na izdata pravosnažna rješenja o urbanističkoj saglasnosti, rješenja o legalizaciji objekata, kao i odobrenja za građenje.

U skladu s navedenim, obavezuju se sve Službe, komunalna i javna preduzeća i institucije koje raspolazu dokumentacijom vezanom za izvođenje radova na navedenom lokalitetu, da istu, bez naknade, stave na raspolaganje Nosiocu izrade Regulacionog plana.

Član 9.

Sredstva za izradu Regulacionog plana će obezbijediti iz Budžeta Grada Zenica.

Član 10.

Regulacioni plan izraditi u skladu sa sadržajem koji je za ovu vrstu planova utvrđen Zakonom o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine, Zakonom o prostornom uređenju i građenju ZDK-a, Uredbom o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata i dru-

gim uredbama, zakonima, pravilnicima i aktima koji regulišu ovu oblast.

Nosilac izrade dostavlja Nosiocu pripreme Regulacioni plan u analognom i digitalnom obliku, kako je definisano odredbama član 74. do 79. Uredbe o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata („Službene novine Federacije BiH“, broj:63/04, 50/07, 84/10).

Nosilac izrade je obavezan pripremiti skraćenu verziju tekstualnog i grafičkog dijela Regulacionog plana u odgovarajućoj razmjeri za potrebe uključivanja javnosti u postupak izrade Regulacionog plana, prema Programu uključivanja javnosti.

Član 11.

Postupak razmatranja i donošenja Regulacionog plana će se sprovesti u skladu s odredbama Zakona o prostornom planiranju i korištenju zemljišta na nivou Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/06, 72/07, 32/08 i 4/10), Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj 1/14) i Uredbe o jedinstvenoj metodologiji za izradu planskih dokumenata („Službene novine Federacije BiH“, broj:63/04, 50/07, 84/10).

Član 12.

Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Grada Zenica“.

Broj: 01-01-3800/18

Zenica, 08. februar 2018.godine

*PREDSJEDAJUĆI
GRADSKOG VIJEĆA ZENICA
Goran Bulajić, s.r.*

37.

Na osnovu člana 223. stav 2. Zakona o upravnom postupku («Službene novine Federacije BiH», broj: 2/98 i 48/99) i člana 21. tačka 18. Statuta Grada Zenica («Službene novine Grada Zenica», broj: 5/15) Gradsko vijeće Zenica na 18. sjednici održanoj 08. februara 2018. godine, donijelo je

R J E Š E N J E

o imenovanju Drugostepene komisije za rješavanje po žalbi protiv rješenja u prvostepenom upravnom postupku

I

Imenuje se Drugostepena komisija za rješavanje po žalbi protiv rješenja koja su donesena u prvostepenom upravnom postupku na osnovu Statuta Grada Zenica ili propisa Gradskog vijeća Zenica u okviru isključivih prava i dužnosti Grada, u slijedećem sastavu:

1. INDIRA ČAUŠEVIĆ, predsjednica,
2. AIDA ISAKOVIĆ, članica,
3. DANICA BOŠNJAK, članica.

II

Drugostepena komisija iz člana I ovog rješenja imenuje se na period od dvije godine.

III

Za poslove navedene u članu I ovog rješenja članovima Komisije isplaćivaće se mjesečna naknada.

Iznos naknade i način isplate regulisat će se posebnim aktom Gradonačelnika.

IV

Stupanjem na snagu ovog rješenja prestaje da važi rješenje broj:01-01-22188/15 od 24.11.2015. godine («Službene novine Grada Zenica», broj: 8/15).

V

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u «Službenim novinama Grada Zenica».

Broj: 01-01-3805/18

Zenica, 08. februar 2018. godine

PREDSJEDAVAJUĆI
GRADSKOG VIJEĆA ZENICA
Goran Bulajić, s.r.

38.

Na osnovu člana 21. tačka 17. Statuta Grada Zenica («Službene novine Grada Zenica», broj 5/15) i člana 14. Odluke o javnim priznanjima («Službene novine općine Zenica», broj:10/01- prečišćen tekst) Gradsko vijeće Zenica na 18. sjednici održanoj 08. februara 2018. godine, donosi

R J E Š E N J E

o imenovanju Ocjenjivačkog suda za dodjelu javnih priznanja Zenice

I

U Ocjenjivački sud za dodjelu javnih priznanja Zenice imenuju se:

1. AIDA MAHMUTOVIĆ
2. DANIRA DODIK
3. MIRHA HADŽIABDIĆ
4. ASIM MUSIĆ
5. DŽEMAL ROŠIĆ
6. NASIRA ŠARIĆ
7. SAFET TURKOVIĆ
8. ZAHIDA ČOSIĆ
9. JASMIN SOFTIĆ
10. MAIDA TANOVIĆ
11. GORAN ZOVKO

II

Zadaci Ocjenjivačkog suda utvrđeni su Odlukom o javnim priznanjima Zenice („Službene novine općine Zenica“, broj 10/01-prečišćen tekst).

III

Mandat članova Ocjenjivačkog suda traje dvije godine.

IV

Stupanjem na snagu ovog rješenja prestaje da važi Rješenje o imenovanju Ocjenjivačkog suda za dodjelu javnih priznanja Zenice broj:01-01-24891/16 od 01. decembra 2016. godine.

V

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u „Službenim novinama Grada Zenica“.

Broj: 01- 01-3804/18

Zenica, 08. februar 2018. godine

PREDSJEDAVAJUĆI
GRADSKOG VIJEĆA ZENICA
Goran Bulajić, s.r.

GRADONAČELNIK**39.**

Na osnovu člana 34. Statuta Grada Zenica ("Službene novine broj 5/15) i člana 10. tačka 3. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji gradskih službi broj: 02-49-3787/17-2 od 08.05.2017. godine i broj: 02-49-18632/17 od 31.10.2017. godine, a u vezi sa članom 5. tačka 5. i članom 20. Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 4/12 i 99/15) koji je Zakonom o preuzimanju Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine ZE-DO kantona" broj: 3/12) preuzet i primjenjuje se kao kantonalni zakon u Zeničko-dobojskom kantonu, Gradonačelnik Grada Zenica, donosi

R J E Š E N J E**o imenovanju savjetnice Gradonačelnika za pravna pitanja****I**

Bojana Primorac, dipl.pravnica, imenuje se za savjetnicu Gradonačelnika za pravna pitanja, počev od 01.02.2018. godine.

II

Zasnivanje radnog odnosa i prava po osnovu radnog odnosa regulisaće se posebnim rješenjem.

III

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objaviće se u "Službenim novinama Grada Zenica".

Broj: 02-34-1210/18

Datum:19.01.2018. godine

GRADONAČELNIK
Fuad Kasumović, s.r.

40.

Na osnovu člana 34. tačka 6. i člana 117. Statuta Grada Zenica ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/15), a u vezi sa članom 20. Zakona o državnoj službi ("Službene novine Federacije BiH", broj: 29/03, 23/02, 39/04, 54/04, 67/05, 08/06, 04/12 i 99/15) Gradonačelnik, donosi

R J E Š E N J E**o razrješenju Savjetnika Načelnika općine za oblast prostornog uređenja i komunalnih poslova****I**

Muhamed Husremović, dipl. građevinski inženjer, razrješava se dužnosti Savjetnika Načelnika općine za oblast prostornog uređenja i komunalnih poslova sa 31.01.2018. godine, radi odlaska na drugu dužnost.

II

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u „Službenim novinama Grada Zenica“.

Broj: 02-34-2648/18

Datum: 30.01.2018. godine

GRADONAČELNIK
Fuad Kasumović, s.r.

41.

Na osnovu člana 12. Zakona o ministarskim, vladinim i drugim imenovanjima Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine F BiH", br. 12/03,34/03 i 65/13) i člana 34. i tačka 5. i 6. Statuta Grada Zenica ("Službene novine Grada Zenica", br.5/15), Gradonačelnik donosi

RJEŠENJE**o imenovanju jednog člana Nadzornog odbora JP "Parking-servis" d.o.o. Zenica****I**

Kao član Nadzornog odbora JP "Parking-servis"d.o.o. Zenica imenuju se:

1. Krujeziju Indira, diplomirana pravica

II

Mandat izabranog člana Nadzornog odbora je četiri godine.

III

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenim novinama Grada Zenica".

IV

Ovim Rješenjem prestaje da važi Rješenje broj: 02-49-18906/17 od 08.11.2017. godine

Broj: 02- 49-2275/18

Zenica, 29. januar 2018. godine

GRADONAČELNIK

Fuad Kasumović, s.r.

42.

Na osnovu člana 34. tačka 6. i člana 117. Statuta Grada Zenica («Službene novine Grada Zenica», broj: 5/15) Gradonačelnik Grada Zenica donosi:

R J E Š E N J E

o imenovanju Drugostepene komisije za odabir korisnika/ca za projekat oporavka od poplava

I

Imenuje se Drugostepena komisija za odabir korisnik/ca za projekat oporavka od poplava, a čija je obaveza obavijestiti podnosioca/prigovora o donesenoj odluci po prigovoru pismenim putem i utvrditi konačnu rang listu odabranih korisnika u roku od 7 dana po isteku žalbenog roka.

Komisija se imenuje u sljedećem sastavu:

1. Denis Kulenović – predstavnik gradske uprave Grada Zenica
2. Naida Pašanbegović – predstavnica Centra za socijalni rad
3. Amir Subašić – aktivista ispred mjesnih zajednica
4. Ibrahim Serdarević – član Dobrovoljnog vatrogasnog društva "Zenica"

II

Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u «Službenim novinama Grada Zenica».

Broj: 02-49-2441/18

Zenica, 31.01. 2018.g.

GRADONAČELNIK

Fuad Kasumović, s.r.

43.

Na osnovu člana 34. stav 6. i člana 117. Statuta Grada Zenica ("Službene novine Grada Zenica" broj 5/15) Gradonačelnik donosi,

Z A K L J U Č A K
o davanju saglasnosti na odluku o usvajanju Tržišno-pijačnog reda preduzeća

I

Daje se saglasnost na Odluku o usvajanju Tržišno-pijačnog reda preduzeća, broj 85/18 od 05.01.2018. godine koji je utvrdio Nadzorni odbor JP "Tržnica" d.o.o. Zenica.

II

Za realizaciju ovog zaključka zadužuje se menadžment Javnog preduzeća "Tržnica" d.o.o. Zenica

III

Ovaj zaključak stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u „Službenim novinama Grada Zenica”.

Broj: 02-49-322/18-1

Zenica, 11. 01. 2018. godine

GRADONAČELNIK

Fuad Kasumović, s.r.

44.

Na osnovu člana 59. Zakona o budžetima u FBiH ("Službene novine FBiH", broj 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15 i 104/16), člana 34. Statuta Grada Zenica ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/15), člana 29. Odluke o izvršavanju Budžeta Grada Zenica za 2017. godinu ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/17) i Uputstva Općine Zenica o prestrukturiranju i preraspodjeli odobrenih budžetskih sredstava, broj: 02-14-20277/13 od 13.11.2013. godine, na prijedlog Službe za ekologiju, komunalne i inspeksijske poslove, Gradonačelnik Zenice donosi

Z A K L J U Č A K
o preraspodjeli sredstava u Budžetu Grada Zenica za 2017. godinu

I

Odobrava se preraspodjela sredstava Budžeta Grada Zenica za 2017. godinu ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/17) na organizacionom kodu

40010001 – Služba za ekologiju, komunalne i inspeksijske poslove.

II

Preraspodjela sredstava iz tačke I vrši se na sljedeći način:

Umanjuje se:

- ekonomski kod 614300, funkcija 0561, budžetska pozicija 236 - "Tekući transferi neprofitnim organizacijama (sufinansiranje projekata)" za iznos od 85.000,00 KM.

Povećava se:

- ekonomski kod 613200, funkcija 0435, budžetska pozicija 212 - "Utrošak električne energije – javna rasvjeta" za iznos od 70.000,00 KM i
- ekonomski kod 613700, funkcija 0641, budžetska pozicija 223 - "Izdaci za tekuće održavanje – javna rasvjeta, signalizacija, elektroenergetske saglasnosti i dr." za iznos od 15.000,00 KM.

III

Za realizaciju ovog Zaključka zadužuju se Služba za ekologiju, komunalne i inspeksijske poslove i Služba za privredu i finansije.

IV

Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenim novinama Grada Zenica".

Broj: 02-14-1076/18

Zenica, 16.01.2018. godine

GRADONAČELNIK
Fuad Kasumović, s.r.

45.

Na osnovu člana 59. Zakona o budžetima u FBiH ("Službene novine FBiH", broj 102/13, 9/14, 13/14, 8/15, 91/15, 102/15 i 104/16), člana 34. Statuta Grada Zenica ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/15), člana 29. Odluke o izvršavanju Budžeta Grada Zenica za 2017. godinu ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/17) i Uputstva Općine Zenica o prestrukturiranju i preraspodjeli odobrenih budžetskih sredstava, broj: 02-14-20277/13 od 13.11.2013. godine, Gradonačelnik Zenice donosi

ZAKLJUČAK

o preraspodjeli sredstava u Budžetu Grada Zenica za 2017. godinu

I

Odobrava se preraspodjela sredstava Budžeta Grada Zenica za 2017. godinu ("Službene novine Grada Zenica", broj 5/17) na organizacionom kodu 31010001 – Gradonačelnik .

II

Preraspodjela sredstava iz tačke I vrši se na sljedeći način:

Umanjuje se:

- ekonomski kod 613100, funkcija 0111 , budžetska pozicija 004 - " Putni troškovi " za iznos od 12.000,00 KM

Povećava se:

- ekonomski kod 613900, funkcija 0111 , budžetska pozicija 006 - " Ugovorene i druge posebne usluge " za iznos od 12.000,00 KM

III

Za realizaciju ovog Zaključka zadužuju se Gradonačelnik i Služba za privredu i finansije.

IV

Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenim novinama Grada Zenica".

Broj: 02-14-1027/18

Zenica, 16.01.2018. godine

GRADONAČELNIK
Fuad Kasumović, s.r.

46.

Na osnovu člana 34. Statuta Grada Zenica ("Službene novine Grada Zenica" broj 5/15), člana 15 Zakona o principima lokalne samouprave u FBiH („Službene novine F BiH“, broj 49/06 i 51/09) i Zaključka Gradonačelnika o davanju saglasnosti za prijem volontera broj: 02-49-6254/2017. od 19.05.2017. godine, Zaključka Gradonačelnika o prihvatanju Plana poslovanja Agencije ZEDA za 2018. godinu broj: 02-49-1362/18. od 22.01.2018. godine, i člana 17. Stav 7. Statuta Zeničke razvojne agencija, na prijedlog Službe kabineta Gradonačelnika, Gradonačelnik donosi

ZAKLJUČAK o odobravanju sredstava

I

Odobravaju se sredstva Zeničkoj razvojnoj agenciji ZEDA u iznosu od 65.000,00 KM za isplatu naknade za topli obrok volontera.

Sredstva se odobravaju za period februar-juni 2018. godine.

II

Sredstva iz tačke I ovog zaključka odobravaju se iz Budžeta Grada Zenica za 2018. godinu, sa organizacionog koda 32010001 – Služba kabineta Gradonačelnika, ekonomski kod 614400, budžetska pozicija 024 – „Transfer za podsticaj razvoja poduzetništva i obrta – ZEDA (projekat zapošljavanja pripravnika)“ i ista će se uplatiti na račun Zeničke razvojne agencije "ZEDA" broj 1413555320019308 tvoren kod Bosna Bank International d.d. Sarajevo

III

Za realizaciju ovog Zaključka zadužuju se Služba kabineta Gradonačelnika i Služba za privredu i finansije.

IV

Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Službenim novinama Grada Zenica".

Broj: 02-14-2325/18

Zenica 30.01.2018. godine

GRADONAČELNIK
Fuad Kasumović, s.r.

USTAVNI SUD FEDERACIJE BIH

47.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Gradonačelnika Grada Zenica za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi sa članom 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Federacije Bosne i Hercegovine i članom 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona, na osnovu člana IV.C.3.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 29.11.2017. godine donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da je odredbama člana 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09) i člana 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, br.: 49/06 i 5/11), povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu, jer su tim odredbama Gradu Zenica nametnute obaveze, a da pritom nije regulisan način prijenosa finansijskih sredstava potrebnih za njihovo efikasno vršenje.
2. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenim novinama Grada Zenica“.

Obrazloženje

1. Podnosilac zahtjeva i predmet zahtjeva

Gradonačelnik Grada Zenica podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 15.03.2017. godine pod brojem: 02-01-5007/17 zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u vezi sa članom 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu (u daljem tekstu: osporeni član federalnog Zakona) i članom 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu (u daljem tekstu: osporeni član kantonalnog Zakona). Zahtjev je u Ustavnom sudu Federacije zaprimljen dana 20.03.2017. godine.

2. Stranke u postupku

Stranke u ovom postupku su, u smislu Amanmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, Gradonačelnik Grada Zenica (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva), te Parlament Federacije Bosne i Hercegovine i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, kao donosioci zakona čije su odredbe osporene.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnosilac zahtjeva navodi da odredbe o regulisanju plata i naknada u osporenim članovima federalnog i kantonalnog zakona povrjeđuju pravo jedinice lokalne samouprave jer identično propisuju da zbog posebnih uslova rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva, visina sredstava za plate starješina profesionalne vatrogasne jedinice, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, opštine i grada, kao i za inspektore navedene u zakonu određuju kao za državne službenike i namještenike, uvećane za 30%, a da ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim jedinicama imaju dodatak na platu do 20% i da se radna mjesta za koja se predviđaju navedena uvećanja plata utvrđuju u pravilniku o platama i naknadama organa uprave civilne zaštite opštine i kantona, a prema radnim mjestima koja su za profesionalnu vatrogasnu jedinicu utvrđena pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji tih organa. Ovakve zakonske odredbe prisiljavaju Grad Zenicu da vrši isplate uvećanih plata nezavisno od svojih mogućnosti, a na štetu ostalih izvršilaca koji primaju platu kao budžetski korisnici što djeluje destimulativno na poslove koje obavljaju. Ističe, da kod donošenja pomenutih zakona nisu obavljene konsultacije sa Gradom Zenica kao jedinicom lokalne samouprave, niti putem Saveza opština i gradova Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Savez opština i gradova), čime su, po njegovom mišljenju, prekršene odredbe člana 4. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, te odredbe člana 8. stav 2. i čl. 10., 11., 53., 56. i 58. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09 – u daljem tekstu: Zakon o principima lokalne samouprave).

U nastavku podsjeća i na odredbe čl. 10. i 11. istog Zakona, kojima je propisana mogućnost da poslovi federalne i kantonalne vlasti mogu biti povjereni jedinicama lokalne samouprave i naglašava „nakon

konsultacija, pri čemu će prijenos poslova biti praćen i dodjelom sredstava potrebnih za njihovo efikasno obavljanje“.

Ukazuje i na to, da je u članu 12. Statuta Grada Zenica doduše utvrđeno da Grad „pored vlastitih nadležnosti izvršava i poslove federalnih i kantonalnih vlasti koje te vlasti povjere Gradu u skladu sa zakonom, uvažavajući sposobnosti Grada da te poslove efikasno obavlja, te da izvršavanje ovih nadležnosti ovisi od nivoa dodijeljenih sredstava za izvršavanje tih nadležnosti“. Ali on konstatuje da Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, a potom i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, kao donosioci zakona čije su odredbe osporene, u odnosu na Grad Zenicu, kao jedinicu lokalne samouprave, u postupku donošenja predmetnih zakona nisu proveli propisane procedure konsultacija, a niti su prilikom propisivanja spornih uvećanja plata u procentu od 20% odnosno 30% izvršili prijenos potrebnih finansijskih sredstava kako bi Gradu Zenica kao jedinici lokalne samouprave osigurali novčana sredstva za provođenje tih odredbi.

Predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom će se utvrditi da su osporeni članovi federalnog i kantonalnog zakona doneseni bez saglasnosti Grada Zenica, što je u suprotnosti sa Zakonom o principima lokalne samouprave čime je povrijeđeno pravo tog Grada na lokalnu samoupravu. Osim toga, predlaže da Ustavni sud Federacije naloži Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine i Skupštini Zeničko-dobojskog kantona da usklade odredbe svojih zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu sa Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o principima lokalne samouprave, te da utvrdi da Grad Zenica nije bio u obavezi primjenjivati osporene članove federalnog i kantonalnog zakona od dana njihovog donošenja, a da te obaveze za Grad Zenica prestaju i za ubuduće.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Na osnovu člana 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03), Ustavni sud Federacije je dana 28.04.2017. godine pozvao oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i Skupštinu Zeničko-dobojskog kantona da odgovore na sadržaj zahtjeva u roku od 30 dana, a istoga dana i u istom roku je tražio izjašnjenje od Saveza opština i gradova da li je i na koji način učestvovao u postupku konsultacija prije donošenja pomenutih zakona u ime Grada Zenica.

U odgovoru broj: 01/02-02-6762-5/17 od 18.05.2017. godine Predsjedavajući Skupštine Zeničko-dobojskog kantona obavještava ovaj Sud da je postupio u skladu sa članom 172. Poslovnika Skupštine Zeničko-dobojskog kantona – novi prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 7/12) i dopis Ustavnog suda Federacije dostavio na odgovor Zakonodavno-pravnoj komisiji i sekretaru Skupštine koji prikupljaju potrebne podatke i akte za ovaj Sud i utvrđuju odgovor. Uz ovaj dopis priloženo je 18 priloga, a među njima i odgovor Zakonodavno-pravne komisije Skupštine Zeničko-dobojskog kantona broj: 01/02-02-6762-4/17 od 18.05.2017. godine sa obrazloženjem da je Vlada ovoga kantona na 178. sjednici od 27.04.2010. godine, na prijedlog kantonalne Uprave civilne zaštite, donijela Zaključak kojim je utvrdila Nacrt kantonalnog zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu i isti uputila u skupštinsku proceduru, a nakon razmatranja i prihvatanja istog od strane ove Skupštine, donesenog Zaključka broj: 01-02-15446/10 od 26.05.2010. godine i provedene javne rasprave, na četvrtoj sjednici te Skupštine od 24.03.2011. godine donesen je Zaključak kojim je utvrđen Prijedlog pomenutoga zakona. Iz toga zaključuju da je ovaj Zakon usvojen u redovnoj proceduri i uz ispunjavanje svih formalno-pravnih uslova za njegovo donošenje, obzirom da je sadržavao obrazloženja za donošenje, pozitivna mišljenja Ministarstva za pravosuđe i upravu, Ministarstva finansija i Sekretarijata za zakonodavstvo, kao i izvještaj o provedenoj raspravi po Nacrtu. Iz dokaza dostavljenih u prilogu dopisa Kantonalne uprave civilne zaštite Zeničko-dobojskog kantona broj: 16-02-21317-5/16 od 08.05.2017. godine vidi se da je javna rasprava o Nacrtu Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu bila provedena u svim jedinicama lokalne samouprave, pa i u Gradu Zenica dana 01.07.2017. godine, a evidentno je da tom prilikom nije bilo primjedbi na osporene članove federalnog i kantonalnog zakona. Stoga smatraju da nisu osnovani navodi podnosioca zahtjeva da su isti doneseni bez prethodne konsultacije sa Gradom Zenica. Kao dokaz da je predlagatelj navedenog Zakona vodio računa o uključivanju jedinica lokalne samouprave u postupak donošenja istog, navodi se rješenje o imenovanju Radne grupe za izradu Nacrta zakona o zaštiti od požara i požarstvu broj: 02-34-30652/09 od 26.11.2009. godine u čijem sastavu su bila i tri predstavnika Grada Zenica. Smatraju da osporenim članom kantonalnog zakona nije povrijeđeno pravo Grada Zenica na lokalnu samoupravu

čiji su predstavnici pravovremeno i na odgovarajući način konsultovani, te da je na ovaj način respektovan princip iz člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, kao i izričita odredba člana 56. Zakona o principima lokalne samouprave.

Napominje se i to da osporeni član kantonalnog zakona ne propisuju iznos osnovice ili visine plate nego samo procentualnu razliku plate za ljude koji se bave vatrogastvom u svojim opštinama kojima je ostavljeno da odluče o osnivanju profesionalnih vatrogasnih jedinica i da donesu pravilnike o njihovoj unutrašnjoj organizaciji. Kantonalni Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu donesen je na osnovu člana 37. stava 1. tačka f) Ustava Zeničko-dobojskog kantona i člana 165. federalnog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu koji propisuje da su kanton, opština i grad „dužni svojim propisom utvrditi nadležnost svojih organa vlasti u oblasti zaštite od požara i vatrogastva i druga pitanja koja su za kanton, opštinu i grad predviđena ovim zakonom, kao i pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, a važna su za organizaciju i efikasno funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva na području kantona, opštine i grada“.

Skupština Zeničko-dobojskog kantona bila je dužna donijeti osporeni član kantonalnog zakona na osnovu člana 14. tačka 1. pomenutog federalnog Zakona koji propisuje da kanton, u oblasti zaštite od požara i vatrogastva „svojim propisom uređuje organizaciju i način funkcionisanja zaštite od požara i vatrogastvo na području kantona od značaja za kanton, u skladu sa ovim zakonom“. Propisujući osporeni član kantonalnog zakona, ova kantonalna skupština je samo postupila u skladu sa članom 114. pomenutog federalnog zakona, a postupak donošenja pomenutog kantonalnog zakona proveden je u skladu sa tada važećim Poslovníkom Skupštine Zeničko-dobojskog kantona. Što se tiče navoda podnosioca zahtjeva da je Grad Zenica „prisiljen“ da izvrši uplate uvećanih plata, podsjećaju da je u čl. 11., 14. i 16. navedenog federalnog zakona propisano da su zaštita od požara i vatrogastvo djelatnosti od posebnog interesa za Federaciju, kanton, grad i opštinu i da se sufinansiraju iz budžetskih sredstava Federacije, kantona i opština. Ističu da su zaštita od požara i požarstvo sastavni dio jedinstvenog sistema zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća u Federaciji Bosne i Hercegovine, i da je ta oblast uređena posebnim Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i

drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10). Imajući u vidu sve navedeno, predlažu da Ustavni sud presudom utvrdi da osporenim odredbama federalnog i kantonalnog zakona nije povrijeđeno pravo Grada Zenica na lokalnu samoupravu. Uz odgovor su priložili 20 dokaza i to: 1) dopis Kantonalnog pravobranilaštva Zenica, broj M-39/17 od 09.05.2017. godine; 2) dopis Kantonalne uprave civilne zaštite Zeničko-dobojskog kantona, broj: 16-02-21317/16 od 07.03.2017. godine; 3) Rješenje o imenovanju Radne grupe za izradu Nacrta Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona sa evidencijom prisustva članova Radne grupe; 4) Dostava obavijesti o terminu održavanja javne rasprave po Nacrtu zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu (tabelarni prikaz po opštinama, sa datumom i vremenom održavanja javne rasprave); 5) Zapisnik sa javne rasprave o Nacrtu Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu održane dana 28.06.2010. godine u prostorijama Opštine Tešanj; 6) Prijedlog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-26/10 od 19.10.2010. godine; 7) Zaključak Vlade Zeničko-dobojskog kantona o skidanju sa dnevnog reda tačke: Prijedlog Zaključka o utvrđivanju Prijedloga Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, radi dorade; 8) Zahtjev Kantonalne uprave civilne zaštite da se dostave Zapisnik, izvod iz Zapisnika ili stenogram sa 195. i 201. sjednice Vlade Zeničko-dobojskog kantona; 9) Prijedlog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-28/10 od 07.12.2010. godine sa zahtjevom da se ovaj prijedlog uvrsti kao tačka dnevnog reda jedne od narednih sjednica Vlade; 10) Zahtjev za stavljanjem Prijedloga Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-29/10 od 10.03.2011. godine; 11) Prijedlog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-30/10 od 15.03.2011. godine sa svim priložima, obrazloženjem Prijedloga zakona, Izvještaj o provedenoj javnoj raspravi, Zaključcima Skupštine sa 42. sjednice, Mišljenjima ministarstava, kao i Prijedlog Zaključka Vlade kojim se utvrđuje Nacrt Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona; 12) Zaključak Vlade Zeničko-dobojskog kantona, broj: 02-02-8235/11 od 24.03.2011. godine; 13) Amandman na izjašnjenje, broj: 01-02-8235-2/11 od 08.04.2011. godine; 14) poziv na sjednicu Vlade za izjašnjenje po Amandmanima, broj: 02-01-9625/11 od 08.04.2011. godine; 15) Zaključak Vlade Zeničko-dobojskog kantona o odbacivanju amandmana, broj: 02-02-9643/11 od 11.04.2011. godine; 16) Izvještaj Komisije za pravosuđe i upravu, broj: 01-06-9026-1/11 od 08.04.2011. godine; 17) Obavijest

službama civilne zaštite o usvajanju Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-31/09 od 12.04.2011. godine; 18) Obavijest službama civilne zaštite o objavljivanju Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-32/09 od 25.04.2011. godine; 19) Obavijest načelnicima opština Zeničko-dobojskog kantona za obavezu usklađivanje propisa opštine sa Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-34/09 od 15.11.2011. godine i 20) Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/11).

Savez opština i gradova je dopisom, broj: 332/17 od 26.05.2017. godine obavijestio Ustavni sud Federacije da nije bio konsultovan u postupku donošenja federalnog i kantonalnog zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu.

Domovi Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine Ustavnom sudu Federacije nisu dostavili tražene odgovore.

5. Relevantno pravo

A) Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Amandman XCVI

U članu IV.C.10. iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

„(3) Zaštitu prava na lokalnu samoupravu osigurava Ustavni sud. Takav postupak pred

Ustavnim sudom mogu pokrenuti opštine i gradovi, kao i udruženja opština i gradova Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud odlučuje o sporovima između jedinica lokalne samouprave i kantona ili Federacije na zahtjev opštinskog ili gradskog vijeća, načelnika opštine ili gradonačelnika grada, ili udruženja opština i gradova Federacije Bosne i Hercegovine.“

B) Evropska povelja o lokalnoj samoupravi

Član 4.

Djelokrug lokalne samouprave

1. Osnovna prava i dužnosti lokalnih vlasti bit će utvrđeni ustavom ili statutom, time se,

međutim, ne sprječava prenošenje na lokalne vlasti prava i odgovornosti za specifične zadatke, u skladu sa zakonom.

2. Lokalne vlasti će, u granicama zakona, imati puno diskreciono pravo da provode svoje inicijative u vezi sa svim stvarima koje nisu isključene iz njihove nadležnosti, niti stavljene u nadležnost neke druge vlasti.

3. Javni poslovi će se po pravilu, vršiti prije svega od strane onih vlasti koje su najbliže građanima. Prilikom prenošenja odgovornosti na neke drugu vlast vodit će se računa o obimu i prirodi posla, kao i o zahtjevima efikasnosti i ekonomičnosti.

4. Prava povjerena lokalnim vlastima će po pravilu biti puna i isključiva. Ona ne smiju biti uskraćena ili ograničena od strane neke druge – centralne ili regionalne vlasti, osim u slučajevima predviđenim zakonom.

5. U slučajevima prenošenja ovlaštenja sa centralnih i regionalnih na lokalne vlasti, lokalnim vlastima će, u što je moguće većoj mjeri, biti dozvoljeno da prilagođavaju njihovo provođenje u lokalnim uslovima.

6. Lokalne vlasti će biti konsultovane, u najvećoj mogućoj mjeri, pravovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču.

C) Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09)

Član 8.

1) Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njene nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na osnovu ustava i zakona.

2) Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koje ne mogu biti ograničene ili uskraćene od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

3) U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebno spadaju:

...

- organiziranje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spasavanja ljudi i materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa; ...

4) Osim ukoliko zakon ne odredi da neku nadležnost treba smatrati povjerenom, nadležnost, ustanovljena ili predviđena zakonom, smatra se vlastitom nadležnosti jedinice lokalne samouprave.

Član 10.

Poslovi federalnih i kantonalnih vlasti mogu biti povjereni jedinici lokalne samouprave zakonom nakon konsultovanja organa lokalnih vlasti kojima se navedeni poslovi povjeravaju, uzimajući u obzir princip supsidijarnosti i sposobnosti lokalnih vlasti i njihove administracije da te poslove efikasno obavljaju.

Član 11.

Prijenos i povjeravanje novih poslova jedinicama lokalne samouprave bit će praćeni dodjelom sredstava potrebnih za njihovo efikasno obavljanje.

Član 34. st. 3. i 4.

(.....)

Finansijska sredstva jedinica lokalne samouprave bit će razmjerna njihovim nadležnostima koje su im dodijeljene zakonom. Svaki će prijenos novih funkcija biti praćen finansijskim sredstvima potrebnim za njihovo učinkovito izvršavanje.

Zakonodavac je dužan pribaviti mišljenje od Saveza opština i gradova o svim pitanjima što se odnose na dodjelu sredstava, kao i o svim promjenama zakona što mogu uticati na finansijske obaveze jedinica lokalne samouprave.

(.....)

Član 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinica lokalne samouprave i o svom stavu i preduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.

Član 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konsultovati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konsultovanje, u smislu iz prethodnog stava ovog

člana, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza opština i gradova.

Član 58.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave ("Službene novine Federacije BiH", broj: 6/95). Federacija BiH i kantoni dužni su uskladiti svoje zakone sa ovim zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinica lokalne samouprave ovim zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu. Jedinice lokalne samouprave dužne su uskladiti svoje statute sa ovim zakonom u roku od 12 mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu. Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe kantonalnih zakona o lokalnoj samoupravi i odredbe statuta jedinica lokalne samouprave koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

D) Zakon o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10)

Član 2. stav 2.

Poslovi zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća su od opšteg značaja za Federaciju.

E) Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu

(„Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09)

Član 1.

Ovim se zakonom uređuje organizacija i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva, planiranje i provedba mjera zaštite od požara, organizacija i funkcionisanje vatrogastva i gašenje požara (vatrogasne intervencije), stručno osposobljavanje i usavršavanje zaposlenih lica i vatrogasaca, finansiranje i druga pitanja bitna za organizaciju i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacije).

Član 3.

Zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sistema zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća (u daljem tekstu: prirodne i druge nesreće) u

Federaciji koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03 i 22/06), zbog čega se zaštita od požara i vatrogastvo organizuju i funkcionišu u okviru tog sistema, a vrši se na način propisan ovim zakonom.

Član 114.

Zbog posebnih uslova rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva iz člana 68. ovog zakona, visina sredstava za plate zapovjednike profesionalne vatrogasne jedinice, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, opštine i grada, kao i za inspektore iz člana 146. stav 1., člana 148. stav 1. i člana 151. stav 3. ovog zakona, određuju se kao za državne službenike i namještenike, uvećana za 30%, a ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim jedinicama imaju dodatak na platu do 20%.

Radna mjesta iz stava 1. ovog člana za koja pripada uvećanje plate za 30%, odnosno do 20%, utvrđuju se u pravilniku o platama i naknadama tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, opštine i grada, a prema radnim mjestima koja su za profesionalnu vatrogasnu jedinicu utvrđena u pravilniku o unutrašnjoj organizaciji tih tijela.

F) Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu

(„Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/11)

Član 1.

(Predmet zakona)

Ovim zakonom uređuje se organizacija i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva, planiranje i provođenje mjera zaštite od požara, organizacija i funkcionisanje vatrogastva i gašenje požara (vatrogasne intervencije) stručno osposobljavanje i usavršavanje zaposlenih lica i vatrogasaca, finansiranje i druga pitanja od značaja za organizaciju i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva u Zeničko-dobojskom kantonu (u daljem tekstu: Kanton).

Član 3.

(Sistem zaštite i spašavanja)

Zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sistema zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća

(u daljem tekstu: prirodne i druge nesreće) u Kantonu, koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća „Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10) i Zakonom o nadležnostima kantonalnih organa Zeničko-dobojskog kantona u oblasti zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 9/08) (u daljem tekstu: Zakon o nadležnostima kantonalnih organa u oblasti zaštite i spašavanja), pa se radi toga zaštita od požara i vatrogastvo organizuju i funkcionišu u okviru tog sistema, a vrše se na način predviđen ovim zakonom.

Član 106.

(Plate i naknade)

(1) Zbog posebnih uslova rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva iz člana 61. ovog zakona, visina sredstava za plate zapovjednike profesionalne vatrogasne jedinice, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici organa uprave civilne zaštite opštine i Kantona, kao i za inspektore iz člana 136. stav (1) i člana 139. stav (2) ovog zakona, određuju se kao za državne službenike i namještenike, uvećana za 30%, a ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim jedinicama imaju dodatak na platu do 20%.

(2) Radna mjesta iz stava (1) ovog člana za koja pripada uvećenje plate za 30% odnosno do 20%, utvrđuju se u pravilniku o platama i naknadama organa uprave civilne zaštite opštine i kantona, a prema radnim mjestima koja su za profesionalnu vatrogasnu jedinicu utvrđena u pravilniku o unutrašnjoj organizaciji tih organa.

6. Sudska praksa

Presude Ustavnog suda Federacije: broj: U-8/16 od 25.10.2016. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 96/16) i broj: U-9/16 od 30.11.2016. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 1/17).

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog Suda Federacije

Podnosilac zahtjeva tvrdi da povreda prava na lokalnu samoupravu Grada Zenica u ovom slučaju proističe iz odredaba dvaju zakona: iz odredbe čl. 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu koji je donesen na federalnom nivou, te iz odredbe člana 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zenič-

ko-dobojskog kantona.

Izložena argumentacija počiva na dva osnova. Najprije na tome da su i jedan i drugi zakon doneseni bez konsultacija sa jedinicama lokalne samouprave, što po mišljenju podnosioca zahtjeva protuslovi principima iz Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, kao i izričitim odredbama Zakona o principima lokalne samouprave. A sa druge strane, tvrdi se da osporene odredbe nameću jedinicama lokalne samouprave dodatne obaveze i odgovornosti bez transfera potrebnih finansijskih sredstava koja su uslov za valjano izvršenje tih dodatnih obaveza, odnosno preuzimanje tih dodatnih odgovornosti, čime su opet povrijeđeni principi Evropske povelje i pomenutog Zakona, samo ovog puta ne u proceduralnom, već u materijalnom smislu.

Preciznije: podnosilac u zahtjevu tvrdi, da je osporenim članovima federalnog i kantonalnog Zakona, povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu, jer se tim odredbama nameće obaveza Gradu Zenica da, zbog posebnih uslova rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova u vatrogastvu, isplaćuje uvećane plate. Za zapovjednike profesionalne vatrogasne jedinice, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici organa uprave civilne zaštite opštine i kantona, te za inspektore navedene u osporenim članovima federalnog i kantonalnog Zakona, propisano je uvećanje za 30%, a za ostale službenike i namještenike na poslovima profesionalne vatrogasne jedinice, za 20%, a da pritom nije regulisan način dodjele dodatnih sredstava za realizaciju osporenih odredbi. Nadalje, ističe da Grad Zenica, nije konsultovan u postupku donošenja pomenutih zakona, u smislu čl. 56 i 58. Zakona o principima lokalne samouprave, pa smatra da je zahtjev potpuno osnovan.

Rješavajući ovaj predmet, Ustavni sud Federacije razmatrao je zahtjev podnosioca, odgovor na zahtjev Skupštine Zeničko-dobojskog kantona i priloženu dokumentaciju, obavijest Saveza opština i gradova, te relevantne odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, principe Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, odredbe federalnog i kantonalnog zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, Zakona o principima lokalne samouprave te odgovarajuće odredbe Statuta Grada Zenica. Parlament Federacije Bosne i Hercegovine se nije izjasnio na navode zahtjeva podnosioca, premda je to u postupku zatraženo od oba parlamentarna doma.

Federalnim Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastvu, u članu 1. propisano je da se tim Zakonom uređuje organizovanje i funkcionisanje vatrogasne službe, planiranje i provedba mjera zaštite od požara,

gašenja požara (vatrogasne intervencije), stručno osposobljavanje i usavršavanje zaposlenih lica i vatrogasaca, finansiranje i druga pitanja bitna za organizovanje i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva u Federaciji Bosne i Hercegovine. U članu 3. istog Zakona propisano je da zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sistema zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih mogućih nesreća u Federaciji, koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10), zbog čega se zaštita od požara i vatrogastvo organiziraju i funkcionišu u okviru tog sistema, a vrše se na način predviđen tim Zakonom. Stoga je, radi bolje i efikasnije organizacije zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara, izvršena podjela prava i dužnosti tijela Federacije, kantona, opštine i grada, sa tačno određenim nadležnostima. Analogno ovome, federalnim Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastvu je propisano da se finansijska sredstva za potrebe zaštite od požara i za potrebe vatrogastva iz nadležnosti Federacije osiguravaju u budžetu Federacije (član 11.), a za potrebe zaštite od požara i vatrogastva iz nadležnosti kantona u budžetu kantona (član 14.), te iz nadležnosti opštine i grada u budžetu opštine, odnosno grada (član 16.). Slično ovome, federalnim Zakonom je propisan radno-pravni status vatrogasaca i njihove naknade (član 104.), gdje je propisano da se na radne odnose vatrogasaca koji se nalaze u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici kantona, opštine i grada primjenjuju propisi o radnim odnosima, koji važe za državne službenike i namještenike tijela državne službe i to: za vatrogasce koji imaju visoku stručnu spremu, najmanje VII. stepen i primjenjuju se odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12), a za vatrogasce koji imaju višu ili srednju stručnu spremu i imaju status namještenika, primjenjuju se odredbe Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/05) te pitanja koja su određena ovim zakonom. Identične odredbe o radno pravnom statusu vatrogasaca i naknadama sadrži i kantonalni Zakon (čl. 96.- 106.).

Iz naprijed izloženog može se zaključiti, da je u vezi sa organizovanjem i funkcionisanjem zaštite od požara i vatrogastva, planiranjem i provedbom mjera zaštite od požara, zapošljavanjem, stručnim usavršavanjem zaposlenih lica i vatrogasaca, te u vezi sa finansiranjem i ostalim pitanjima bitnim za organizovanje i funkcionisanje zaštite od požara i vatrogastva u Federaciji Bosne i Hercegovine izvršena jasna podjela u pogledu nadležnosti u oblasti zaštite

od požara i vatrogastva, kao i u pogledu finansiranja tih nadležnosti, između Federacije, kantona, te opština i gradova.

Prema navodima podnosioca zahtjeva razlog za pokretanje postupka zaštite prava na lokalnu samoupravu je upravo to što su Federacija Bosne i Hercegovine, a kasnije i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, osporenim odredbama federalnog, a potom i kantonalnog Zakona, „poremetili“ tu razdiobu nadležnosti, utvrđivanjem novih funkcija i odgovornosti za jedinice lokalne samouprave, a bez dodjele neophodnih dodatnih finansijskih sredstava za tu svrhu, uz to i bez adekvatne konsultacije s tim jedinicama.

Kako je gore već napomenuto, osporenim odredbama propisano je da se, zbog posebnih uslova rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva, visina plate za starješine profesionalne vatrogasne jedinice, njihovih zamjenika i vatrogasaca u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, opštine i grada, kao i za inspektore, određuje kao za državne službenike i namještenike, uvećana za 30%, a da ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim jedinicama imaju dodatak na platu do 20%. Pritom, Federacija i Kanton, kao viši organi vlasti u odnosu na jedinicu lokalne samouprave, u postupku donošenja pomenutih zakona nisu, prema relevantnim principima iz člana 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi i prema odredbama člana 56. Zakona o principima lokalne samouprave, proveli propisane procedure konsultacija, niti su prilikom propisivanja navedenih uvećanja na ime dodatka na platu za 30%, odnosno, dodatka na platu do 20%, predvidjeli i definisali način na koji bi jedinicama lokalne samouprave osigurali odgovarajuća finansijska sredstva za isplatu propisanog uvećanja plata zaposlenicima na poslovima u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici i tijelima uprave civilne zaštite. Ustavni sud Federacije smatra da zbog toga osporene odredbe remete princip proporcionalnosti između nadležnosti jedinica lokalne samouprave koje su im dodijeljene zakonom i finansijskih sredstava koja su im na raspolaganju, koje je utvrđeno Evropskom poveljom i propisano odredbom člana 34. st. 3. Zakona o principima lokalne samouprave. Jer, prema tom principu i pomenutoj obavezujućoj zakonskoj odredbi svaki prijenos novih funkcija na jedinice lokalne samouprave ima biti praćen „finansijskim sredstvima potrebnim za njihovo učinkovito izvršavanje“. Stoga je u osporenim odredbama morao biti predviđen način transfera tih dodatnih sredstava.

Iz ovog aspekta posmatranja, obje osporene odredbe povrjeđuju pravo na lokalnu samoupravu.

Kada je riječ o argumentu koji se tiče izostanka konsultacija sa jedinicama lokalne samouprave kod donošenja osporenih odredbi, izvjesno je da ni u jednom ni u drugom slučaju nisu provedene konsultacije putem Saveza opština i gradova, što potvrđuje ranije navedena obavijest tog Saveza.

Činjenica je, međutim, da je kod donošenja kantonalnog Zakona, konsultacija sa jedinicama lokalne samouprave, pa i sa Gradom Zenica bilo na uobičajen način – putem javne rasprave.

Naime, uz odgovor na zahtjev Skupštine Zeničko-dobojskog kantona, priložena je pomno pripremljena i hronološki uređena potpuna dokumentacija vezana za postupak donošenja kantonalnog Zakona. Iz te dokumentacije može se utvrditi da je Vlada Zeničko-dobojskog kantona na 178. sjednici od dana 27.04.2010. godine, na prijedlog Kantonalne uprave civilne zaštite donijela Zaključak kojim je utvrđen Nacrt zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu i upućen u skupštinsku proceduru. Nakon što je taj Nacrt prihvaćen Zaključkom Skupštine broj: 01-02-15446/10 od 26.05.2010. godine isti je upućen u javnu raspravu koja je organizovana u svim opštinama Zeničko-dobojskog kantona, pa tako i u tadašnjoj Opštini Zenica, i to dana 01.07.2010. godine. Iz zapisnika sa te višesatne javne rasprave koja je održana u prostorijama tadašnje Opštine Zenica, evidentno je da predstavnici te Opštine nisu imali primjedbi na osporenu odredbu člana 106. Nacrta zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu. Iz priložene dokumentacije vidljivo je takođe i to, da je Uprava civilne zaštite Zeničko-dobojskog kantona formirala radnu grupu za učešće u izradi predmetnog Nacrta Zakona, u kojoj su bila i tri predstavnika Opštine Zenica, i koja je u periodu od 14.12. do 26.03.2010. godine održala 13 sastanaka.

Na toj osnovi se u odgovoru na zahtjev Skupštine Zeničko-dobojskog kantona konstatuje da je: „Grad Zenica aktivno učestvovao u izradi predmetnog zakona, putem javne rasprave koja je održana u prostorijama Grada Zenica, dana 01.07.2010. godine, te da predstavnici Grada Zenice nisu imali primjedbe na član 106 ovog zakona“, odnosno na odredbu koja je u ovom postupku pred Ustavnim sudom Federacije osporena.

Ustavni sud Federacije smatra da argument izostanka konsultacija sa jedinicama lokalne samouprave treba uvažiti kada je u pitanju osporena odredba člana 114. federalnog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, jer obavijest Saveza opština i gradova potvrđuje da sa tim Savezom nije bilo konsultacija kod donošenja tog Zakona, a domovi Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nisu dostavili odgovore na zahtjev u kojima bi se to dovelo u pitanje.

Premda pomenuta obavijest Saveza opština i gradova takođe potvrđuje da konsultacija sa tim Savezom nije bilo ni kod donošenja kantonalnog Zakona, Skupština Zeničko-dobojskog kantona je u svom odgovoru iznijela uvjerljive dokaze o tome da su jedinice lokalne samouprave u tom Kantonu konsultovane kod donošenja tog Zakona kroz konsekventno provedenu javnu raspravu.

Kako je to valjano potkrijepljeno priloženom dokumentacijom, proističe da način na koji su provedene konsultacije ne udovoljava izričitoj odredbi člana 56. stav 2. Zakona o principima lokalne samouprave, ali jeste u duhu principa utvrđenog članom 4. stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi o potrebi pravovremenog i adekvatnog konsultovanja jedinica lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Ipak, treba imati u vidu da obje osporene odredbe sadrže rješenja koja evidentno utiču na finansijske obaveze jedinica lokalne samouprave, u konkretnom slučaju Grada Zenica. A kada se radi o takvim zakonskim rješenjima, onda je obaveza konsultacija baš putem Saveza opština i gradova dodatno pooštrena. Jer, pored odredbe člana 56. Zakona o principima lokalne samouprave, koja propisuje obavezu takvih konsultacija u postupku donošenja propisa koji se „direktno tiču“ jedinica lokalne samouprave, stoji i u članu 34. stav 4. istog Zakona, posebno propisana obaveza za zakonodavca da pribavi „mišljenje od Saveza opština i gradova o svim pitanjima što se odnose na dodjelu sredstava, kao i svim promjenama zakona što mogu uticati na finansijske obaveze jedinica lokalne samouprave“.

Stoga Ustavni sud Federacije smatra da u ovom slučaju, postoji povreda prava na lokalnu samoupravu u odnosu na obje osporene odredbe iz razloga što uz utvrđivanje dodatnih funkcija i odgovornosti jedinice lokalne samouprave, konkretno Grada Zenica, nije pribavljeno mišljenje Saveza opština i gradova, a niti je predviđen i propisan način transfera dodatnih finansijskih sredstava koja ostvarivanje tih dodatnih funkcija i odgovornosti iziskuje, a to osporene odredbe na jasan način čini neusklađenim sa izričitim odredbama člana

11. i člana 34. st. 3. i 4. Zakona o principima lokalne samouprave, a i sa principima iz člana 9. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi.

Na osnovu iznesenih činjeničnih i pravnih utvrđenja, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Vesna Budimir, Predsjednica Suda, Mirjana Čučković, dr.sc.iur. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof.dr. Edin Muminović, dr.sc. Kata Senjak i Mladen Srđić, sudije suda.

Broj: U-27/17

Sarajevo, 29.11.2017. godine

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Vesna Budimir, s.r.

47.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Gradonačelnika Grada Zenica za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u svezi s člankom 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Federacije Bosne i Hercegovine i člankom 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona, na temelju članka IV.C.3.10.(3) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u svezi s Amandmanom XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 29.11.2017. godine donio je

P R E S U D U

1. Utvrđuje se da je odredbama članka 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09) i članka 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, br.: 49/06 i 5/11), povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu, jer su tim odredbama Gradu Zenica nametnute obveze, a da pritom nije reguliran način prijenosa finansijskih sredstava potrebnih za njihovo efikasno vršenje.
2. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“, „Službenim novinama Zeničko-dobojskog kantona“ i „Službenim novinama Grada Zenica“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Podnositelj zahtjeva i predmet zahtjeva

Gradonačelnik Grada Zenica podnio je Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) dana 15.03.2017. godine pod brojem: 02-01-5007/17 zahtjev za zaštitu prava na lokalnu samoupravu u svezi s člankom 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu (u daljnjem tekstu: osporeni članak federalnog Zakona) i člankom 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu (u daljnjem tekstu: osporeni članak kantonalnog Zakona). Zahtjev je u Ustavnom sudu Federacije zaprimljen dana 20.03.2017. godine.

2. Stranke u postupku

Stranke u ovom postupku su, u smislu Amandmana XCVI na Ustav Federacije Bosne i Hercegovine, Gradonačelnik Grada Zenica (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), te Parlament Federacije Bosne i Hercegovine i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, kao donositelji zakona čije su odredbe osporene.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnositelj zahtjeva navodi da odredbe o reguliranju plaća i naknada u osporenim člancima federalnog i kantonalnog zakona povrijeđuju pravo jedinice lokalne samouprave jer istovjetno propisuju da zbog posebnih uvjeta rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva, visina sredstava za plaće zapovjednika profesionalne vatrogasne postrojbe, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj postrojbi tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, općine i grada, kao i za inspektore navedene u zakonu određuju kao za državne službenike i namještenike, uvećane za 30%, a da ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim postrojbama imaju dodatak na plaću do 20% i da se radna mjesta za koja se predviđaju navedena uvećanja plaća utvrđuju u pravilniku o plaćama i naknadama organa uprave civilne zaštite općine i kantona, a prema radnim mjestima koja su za profesionalnu vatrogasnu postrojbu utvrđena pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu tih organa. Ovakve zakonske odredbe prisiljavaju Grad Zenicu da vrši isplate uvećanih plaća neovisno od svojih mogućnosti, a na štetu ostalih izvršitelja koji primaju plaću kao proračunski korisnici što djeluje destimulirajuće na poslove koje obavljaju. Ističe, da kod donošenja pomenutih zakona nisu obavljene konzultacije sa Gradom Zenica kao jedinicom lokalne samouprave, niti putem Saveza općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Savez općina i gradova), čime su, po njegovom mišljenju, prekršene odredbe članka 4. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, te odredbe članka 8. stavak 2. i čl. 10., 11., 53., 56. i 58. Zakona o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene

novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09 – u daljnjem tekstu: Zakon o načelima lokalne samouprave).

U nastavku podsjeća i na odredbe čl. 10. i 11. istog Zakona, kojima je propisana mogućnost da poslovi federalne i kantonalne vlasti mogu biti povjereni jedinicama lokalne samouprave i naglašava „nakon konzultacija, pri čemu će prijenos poslova biti praćen i dodjelom sredstava potrebnih za njihovo efikasno obavljanje“.

Ukazuje i na to, da je u članku 12. Statuta Grada Zenica doduše utvrđeno da Grad „pored vlastitih nadležnosti izvršava i poslove federalnih i kantonalnih vlasti koje te vlasti povjere Gradu sukladno sa zakonom, uvažavajući sposobnosti Grada da te poslove efikasno obavlja, te da izvršavanje ovih nadležnosti ovisi od nivoa dodijeljenih sredstava za izvršavanje tih nadležnosti“. Ali on konstatira da Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, a potom i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, kao donositelji zakona čije su odredbe osporene, u odnosu na Grad Zenicu, kao jedinicu lokalne samouprave, u postupku donošenja predmetnih zakona nisu proveli propisane procedure konzultacija, a niti su prilikom propisivanja spornih uvećanja plaća u procentu od 20% odnosno 30% izvršili prijenos potrebnih finansijskih sredstava kako bi Gradu Zenica kao jedinici lokalne samouprave osigurali novčana sredstva za provođenje tih odredbi.

Predlaže da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom će se utvrditi da su osporeni članci federalnog i kantonalnog zakona doneseni bez suglasnosti Grada Zenica, što je u suprotnosti sa Zakonom o načelima lokalne samouprave čime je povrijeđeno pravo tog Grada na lokalnu samoupravu. Osim toga, predlaže da Ustavni sud Federacije naloži Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine i Skupštini Zeničko-dobojskog kantona da usklade odredbe svojih zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu sa Europskom poveljom o lokalnoj samoupravi i Zakonom o načelima lokalne samouprave, te da utvrdi da Grad Zenica nije bio u obvezi primjenjivati osporene članke federalnog i kantonalnog zakona od dana njihovog donošenja, a da te obveze za Grad Zenica prestaju i za ubuduće.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Na temelju članka 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 6/95 i 37/03), Ustavni sud Federacije je dana 28.04.2017. godine pozvao oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i Skupštinu Zeničko-dobojskog kantona da odgovore na sadržaj zahtjeva u roku od 30 dana, a istoga dana i u istom roku je tražio izjašnjenje od Saveza općina i gradova da li je i na koji način učestvovao u postupku konzultacija prije donošenja pomenutih zakona u ime Grada Zenica.

U odgovoru broj: 01/02-02-6762-5/17 od 18.05.2017. godine Predsjedatelj Skupštine Zeničko-dobojskog kantona obavještava ovaj Sud da je postupio sukladno s člankom 172. Poslovnika Skupštine Zeničko-dobojskog kantona – novi prečišćeni tekst („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 7/12) i dopis Ustavnog suda Federacije dostavio na odgovor Zakonodavno-pravnom povjerenstvu i tajniku Skupštine koji prikupljaju potrebne podatke i akte za ovaj Sud i utvrđuju odgovor. Uz ovaj dopis priloženo je 18 priloga, a među njima i odgovor Zakonodavno-pravnog povjerenstva Skupštine Zeničko-dobojskog kantona broj: 01/02-02-6762-4/17 od 18.05.2017. godine s obrazloženjem da je Vlada ovoga kantona na 178. sjednici od 27.04.2010. godine, na prijedlog kantonalne Uprave civilne zaštite, donijela Zaključak kojim je utvrdila Nacrt kantonalnog zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu i isti uputila u skupštinsku proceduru, a nakon razmatranja i prihvatanja istog od strane ove Skupštine, donesenog Zaključka broj: 01-02-15446/10 od 26.05.2010. godine i provedene javne rasprave, na četvrtoj sjednici te Skupštine od 24.03.2011. godine donesen je Zaključak kojim je utvrđen Prijedlog pomenutoga zakona. Iz toga zaključuju da je ovaj Zakon usvojen u redovnoj proceduri i uz ispunjavanje svih formalno-pravnih uvjeta za njegovo donošenje, obzirom da je sadržavao obrazloženja za donošenje, pozitivna mišljenja Ministarstva za pravosuđe i upravu, Ministarstva financija i Tajništva za zakonodavstvo, kao i izvješće o provedenoj raspravi po Nacrtu. Iz dokaza dostavljenih u prilogu dopisa Kantonalne uprave civilne zaštite Zeničko-dobojskog kantona broj: 16-02-21317-5/16 od 08.05.2017. godine vidi se da je javna rasprava o Nacrtu Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu bila provedena u svim jedinicama lokalne samouprave, pa i u Gradu Zenica dana 01.07.2017. godine, a evidentno je da tom prilikom nije bilo primjedbi na osporene članke federalnog i kantonalnog zakona. Stoga smatraju da nisu utemeljeni navodi podnositelja zahtjeva da su isti doneseni bez prethodne konzultacije s Gradom Zenica. Kao dokaz da je predlagatelj navedenog Zakona vodio računa o uključivanju jedinica lokalne samouprave u postupak donošenja istog, navodi se rješenje o imenovanju Radne grupe za izradu Nacrta zakona o zaštiti od požara i požarstvu broj: 02-34-30652/09 od 26.11.2009. godine u čijem sastavu su bila i tri predstavnika Grada Zenica. Smatraju da osporenim člankom kantonalnog zakona nije povrijeđeno pravo Grada Zenica na lokalnu samoupravu čiji su predstavnici blagovremeno i na odgovarajući način konzultirani, te da je na ovaj način respektirano načelo iz članka 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi, kao i izričita odredba članka 56. Zakona o načelima lokalne samouprave.

Napominje se i to da osporeni članak kantonalnog zakona ne propisuju iznos osnovice ili visine plaće nego

samo procentualnu razliku plaće za ljude koji se bave vatrogastvom u svojim općinama kojima je ostavljeno da odluče o osnivanju profesionalnih vatrogasnih postrojbi i da donesu pravilnike o njihovom unutarnjem ustrojstvu. Kantonalni Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu donesen je na temelju članka 37. stavka 1. točka f) Ustava Zeničko-dobojskog kantona i članka 165. federalnog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu koji propisuje da su kanton, općina i grad „dužni svojim propisom utvrditi nadležnost svojih organa vlasti u oblasti zaštite od požara i vatrogastva i druga pitanja koja su za kanton, općinu i grad predviđena ovim zakonom, kao i pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, a važna su za organizaciju i efikasno funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva na području kantona, općine i grada“.

Skupština Zeničko-dobojskog kantona bila je dužna donijeti osporeni članak kantonalnog zakona na temelju članka 14. točka 1. pomenutog federalnog Zakona koji propisuje da kanton, u oblasti zaštite od požara i vatrogastva „svojim propisom uređuje ustrojstvo i način funkcioniranja zaštite od požara i vatrogastvo na području kantona od značaja za kanton, sukladno s ovim zakonom“. Propisujući osporeni članak kantonalnog zakona, ova kantonalna skupština je samo postupila sukladno s člankom 114. pomenutog federalnog zakona, a postupak donošenja pomenutog kantonalnog zakona proveden je sukladno s tada važećim Poslovníkom Skupštine Zeničko-dobojskog kantona. Što se tiče navoda podnositelja zahtjeva da je Grad Zenica „prisiljen“ da izvrši uplate uvećanih plaća, podsjećaju da je u čl. 11., 14. i 16. navedenog federalnog zakona propisano da su zaštita od požara i vatrogastvo djelatnosti od posebnog interesa za Federaciju, kanton, grad i općinu i da se sufinanciraju iz proračunskih sredstava Federacije, kantona i općina. Ističu da su zaštita od požara i požarstvo sastavni dio jedinstvenog sustava zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća u Federaciji Bosne i Hercegovine, i da je ta oblast uređena posebnim Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10). Imajući u vidu sve navedeno, predlažu da Ustavni sud presudom utvrdi da osporenim odredbama federalnog i kantonalnog zakona nije povrijeđeno pravo Grada Zenica na lokalnu samoupravu. Uz odgovor su priložili 20 dokaza i to: 1) dopis Kantonalnog pravobraniteljstva Zenica, broj M-39/17 od 09.05.2017. godine; 2) dopis Kantonalne uprave civilne zaštite Zeničko-dobojskog kantona, broj: 16-02-21317/16 od 07.03.2017. godine; 3) Rješenje o imenovanju Radne grupe za izradu Nacrta Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona sa evidencijom prisustva članova Radne grupe; 4) Dostava obavijesti o terminu održavanja javne rasprave po Nacrtu zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu (ta-

belarni prikaz po općinama, sa datumom i vremenom održavanja javne rasprave); 5) Zapisnik s javne rasprave o Nacrtu Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu održane dana 28.06.2010. godine u prostorijama Općine Tešanj; 6) Prijedlog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-26/10 od 19.10.2010. godine; 7) Zaključak Vlade Zeničko-dobojskog kantona o skidanju s dnevnog reda točke: Prijedlog Zaključka o utvrđivanju Prijedloga Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, radi dorade; 8) Zahtjev Kantonalne uprave civilne zaštite da se dostave Zapisnik, izvod iz Zapisnika ili stenogram sa 195. i 201. sjednice Vlade Zeničko-dobojskog kantona; 9) Prijedlog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-28/10 od 07.12.2010. godine sa zahtjevom da se ovaj prijedlog uvrsti kao točka dnevnog reda jedne od narednih sjednica Vlade; 10) Zahtjev za stavljanjem Prijedloga Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-29/10 od 10.03.2011. godine; 11) Prijedlog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-30/10 od 15.03.2011. godine sa svim priložima, obrazloženjem Prijedloga zakona, Izvješće o provedenoj javnoj raspravi, Zaključcima Skupštine sa 42. sjednice, Mišljenjima ministarstava, kao i Prijedlog Zaključka Vlade kojim se utvrđuje Nacrt Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona; 12) Zaključak Vlade Zeničko-dobojskog kantona, broj: 02-02-8235/11 od 24.03.2011. godine; 13) Amandman na izjašnjenje, broj: 01-02-8235-2/11 od 08.04.2011. godine; 14) poziv na sjednicu Vlade za izjašnjenje po Amandmanima, broj: 02-01-9625/11 od 08.04.2011. godine; 15) Zaključak Vlade Zeničko-dobojskog kantona o odbacivanju amandmana, broj: 02-02-9643/11 od 11.04.2011. godine; 16) Izvještaj Komisije za pravosuđe i upravu, broj: 01-06-9026-1/11 od 08.04.2011. godine; 17) Obavijest službama civilne zaštite o usvajanju Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-31/09 od 12.04.2011. godine; 18) Obavijest službama civilne zaštite o objavljivanju Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-32/09 od 25.04.2011. godine; 19) Obavijest načelnicima općina Zeničko-dobojskog kantona za obvezu usklađivanje propisa općine sa Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastvu, broj: 16-02-30652-34/09 od 15.11.2011. godine i 20) Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/11).

Savez općina i gradova je dopisom, broj: 332/17 od 26.05.2017. godine obavijestio Ustavni sud Federacije da nije bio konzultiran u postupku donošenja federalnog i kantonalnog zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu.

Domovi Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine Ustavnom sudu Federacije nisu dostavili tražene odgovore.

5. Relevantno pravo**A) Ustav Federacije Bosne i Hercegovine**

Amandman XCVI

U članku IV.C.10. iza stavka (2) dodaje se novi stavak (3) koji glasi:

„(3) Zaštitu prava na lokalnu samoupravu osigurava Ustavni sud. Takav postupak pred

Ustavnim sudom mogu pokrenuti općine i gradovi, kao i udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud odlučuje o sporovima između jedinica lokalne samouprave i kantona ili Federacije na zahtjev općinskog ili gradskog vijeća, načelnika općine ili gradonačelnika grada, ili udruženja općina i gradova Federacije Bosne i Hercegovine.“

B) Europska povelja o lokalnoj samoupravi**Članak 4.**

Djelokrug lokalne samouprave

1. Osnovna prava i dužnosti lokalnih vlasti bit će utvrđeni ustavom ili statutom, time se, međutim, ne sprječava prenošenje na lokalne vlasti prava i odgovornosti za specifične zadatke, sukladno sa zakonom.

2. Lokalne vlasti će, u granicama zakona, imati puno diskrecijsko pravo da provode svoje inicijative u svezi sa svim stvarima koje nisu isključene iz njihove nadležnosti, niti stavljene u nadležnost neke druge vlasti.

3. Javni poslovi će se po pravilu, vršiti prije svega od strane onih vlasti koje su najbliže građanima. Prilikom prenošenja odgovornosti na neke drugu vlast vodit će se računa o obimu i prirodi posla, kao i o zahtjevima efikasnosti i ekonomičnosti.

4. Prava povjerena lokalnim vlastima će po pravilu biti puna i isključiva. Ona ne smiju biti uskraćena ili ograničena od strane neke druge – centralne ili regionalne vlasti, osim u slučajevima predviđenim zakonom.

5. U slučajevima prenošenja ovlaštenja sa centralnih i regionalnih na lokalne vlasti, lokalnim vlastima će, u što je moguće većoj mjeri, biti dozvoljeno da prilagođavaju njihovo provođenje u lokalnim uvjetima.

6. Lokalne vlasti će biti konzultirane, u najvećoj mogućoj mjeri, blagovremeno i na odgovarajući način, u procesu planiranja i donošenja odluka o svim stvarima koje ih se direktno tiču.

C) Zakon o načelima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

(„Službene novine Federacije BiH“, br.: 49/06 i 51/09)

Članak 8.

1) Jedinica lokalne samouprave ima vlastite nadležnosti ustanovljene ustavom i zakonom i ima pravo baviti se svim pitanjima od lokalnog značaja koja nisu isključena iz njene nadležnosti, niti dodijeljena u nadležnost neke druge vlasti na temelju ustava i zakona.

2) Ona će biti samostalna u odlučivanju o pitanjima iz vlastitih nadležnosti, koje ne mogu biti ograničene ili uskraćene od federalnih ili kantonalnih vlasti, osim u slučajevima i u okvirima utvrđenim ustavom i zakonom.

3) U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebice spadaju:

...

- organiziranje, provođenje i odgovornost za mjere zaštite i spasavanja ljudi i materijalnih dobara od elementarnih nepogoda i prirodnih katastrofa; ...

4) Osim ukoliko zakon ne odredi da neku nadležnost treba smatrati povjerenom, nadležnost, ustanovljena ili predviđena zakonom, smatra se vlastitom nadležnosti jedinice lokalne samouprave.

Članak 10.

Poslovi federalnih i kantonalnih vlasti mogu biti povjereni jedinici lokalne samouprave zakonom nakon konzultiranja organa lokalnih vlasti kojima se navedeni poslovi povjeravaju, uzimajući u obzir načelo supsidijarnosti i sposobnosti lokalnih vlasti i njihove administracije da te poslove efikasno obavljaju.

Članak 11.

Prijenos i povjeravanje novih poslova jedinicama lokalne samouprave bit će praćeni dodjelom sredstava potrebnih za njihovo efikasno obavljanje.

Članak 34. st. 3. i 4.

(.....)

Financijska sredstva jedinica lokalne samouprave bit će razmjerna njihovim nadležnostima koje su im dodijeljene zakonom. Svaki će prijenos novih funkcija biti praćen financijskim sredstvima potrebnim za njihovo učinkovito izvršavanje.

Zakonodavac je dužan pribaviti mišljenje od Saveza općina i gradova o svim pitanjima što se odnose na dodjelu sredstava, kao i o svim promjenama zakona što mogu utjecati na financijske obveze jedinica lokalne samouprave.

(.....)

Članak 53.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su razmotriti inicijative, prijedloge i sugestije jedinica lokalne samouprave i o svom stavu i poduzetim aktivnostima obavijestiti jedinice lokalne samouprave u roku od 30 dana od dana prijema inicijative, prijedloga ili sugestije.

Članak 56.

Federalne, odnosno kantonalne vlasti dužne su u najvećoj mogućoj mjeri konzultirati jedinice lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Konzultiranje, u smislu iz prethodnog stavka ovog članka, federalne, odnosno kantonalne vlasti vrše putem saveza općina i gradova.

Članak 58.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o osnovama lokalne samouprave ("Službene novine Federacije BiH", broj: 6/95). Federacija BiH i kantoni dužni su uskladiti svoje zakone sa ovim zakonom, te izvršiti prijenos poslova i nadležnosti, kao i odgovornosti dodijeljenih jedinicama lokalne samouprave ovim zakonom u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Jedinice lokalne samouprave dužne su uskladiti svoje statute sa ovim zakonom u roku od 12 mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe odredbe kantonalnih zakona o lokalnoj samoupravi i odredbe statuta jedinica lokalne samouprave koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

D) Zakon o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10)

Članak 2. stavak 2.

Poslovi zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća su od općeg značaja za Federaciju.

E) Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Federacije BiH“, broj: 64/09)

Članak 1.

Ovim se zakonom uređuje ustrojstvo i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva, planiranje i provedba mjera zaštite od požara, ustrojstvo i funkcioniranje vatrogastva i gašenje požara (vatrogasne intervencije), stručno osposobljavanje i usavršavanje uposlenih osoba i vatro-

gasaca, financiranje i druga pitanja bitna za ustrojstvo i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacije).

Članak 3.

Zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sustava zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća (u daljnjem tekstu: prirodne i druge nesreće) u Federaciji koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03 i 22/06), zbog čega se zaštita od požara i vatrogastvo ustrojavaju i funkcioniraju u okviru tog sustava, a vrši se na način propisan ovim zakonom.

Članak 114.

Zbog posebnih uvjeta rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva iz članka 68. ovog zakona, visina sredstava za plaće zapovjednike profesionalne vatrogasne postrojbe, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj postrojbi tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, općine i grada, kao i za inspektore iz članka 146. stavak 1., članka 148. stavak 1. i članka 151. stavak 3. ovog zakona, određuju se kao za državne službenike i namještenike, uvećana za 30%, a ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim postrojbama imaju dodatak na plaću do 20%.

Radna mjesta iz stavka 1. ovog članka za koja pripada uvećanje plaće za 30%, odnosno do 20%, utvrđuju se u pravilniku o plaćama i naknadama tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, općine i grada, a prema radnim mjestima koja su za profesionalnu vatrogasnu postrojbu utvrđena u pravilniku o unutarnjem ustrojstvu tih tijela.

F) Zakon o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 5/11)

Članak 1.

Predmet zakona)

Ovim zakonom uređuje se ustrojstvo i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva, planiranje i provođenje mjera zaštite od požara, ustrojstvo i funkcioniranje vatrogastva i gašenje požara (vatrogasne intervencije) stručno osposobljavanje i usavršavanje zaposlenih osoba i vatrogasaca, financiranje i druga pitanja od značaja za ustrojstvo i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva u Zeničko-dobojskom kantonu (u daljnjem tekstu: Kanton).

Članak 3.

(Sustav zaštite i spašavanja)

Zaštita od požara i vatrogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sustava zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih nesreća (u daljnjem tekstu: prirodne i druge nesreće) u Kantonu, koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća „Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10) i Zakonom o nadležnostima kantonalnih organa Zeničko-dobojskog kantona u oblasti zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Zeničko-dobojskog kantona“, broj: 9/08) (u daljnjem tekstu: Zakon o nadležnostima kantonalnih organa u oblasti zaštite i spašavanja), pa se radi toga zaštita od požara i vatrogastvo ustrojavaju i funkcioniraju u okviru tog sustava, a vrše se na način predviđen ovim zakonom.

Članak 106.

(Plaće i naknade)

(1) Zbog posebnih uvjeta rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva iz članka 61. ovog zakona, visina sredstava za plaće zapovjednike profesionalne vatrogasne postrojbe, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj postrojbi organa uprave civilne zaštite općine i Kantona, kao i za inspektore iz članka 136. stavak (1) i članka 139. stavak (2) ovog zakona, određuju se kao za državne službenike i namještenike, uvećana za 30%, a ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim postrojbama imaju dodatak na plaću do 20%.

(2) Radna mjesta iz stavka (1) ovog članka za koja pripada uvećenje plaće za 30% odnosno do 20%, utvrđuju se u pravilniku o plaćama i naknadama organa uprave civilne zaštite općine i kantona, a prema radnim mjestima koja su za profesionalnu vatrogasnu postrojbu utvrđena u pravilniku o unutarnjem ustrojstvu tih organa.

6. Sudska praksa

Presude Ustavnog suda Federacije: broj: U-8/16 od 25.10.2016. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 96/16) i broj: U-9/16 od 30.11.2016. godine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 1/17).

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog Suda Federacije

Podnositelj zahtjeva tvrdi da povreda prava na lokalnu samoupravu Grada Zenica u ovom slučaju proističe iz odredaba dvaju zakona: iz odredbe čl. 114. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu koji je donesen na federalnom nivou, te iz odredbe članka 106. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu Zeničko-dobojskog kantona.

Izložena argumentacija počiva na dva temelja. Najprije na tome da su i jedan i drugi zakon doneseni bez konzultacija s jedinicama lokalne samouprave, što po mišljenju podnositelja zahtjeva proturječi načelima iz Europske povelje o lokalnoj samoupravi, kao i izričitim odredbama Zakona o načelima lokalne samouprave. A s druge strane, tvrdi se da osporene odredbe nameću jedinicama lokalne samouprave dodatne obveze i odgovornosti bez transfera potrebnih financijskih sredstava koja su uvjet za valjano izvršenje tih dodatnih obveza, odnosno preuzimanje tih dodatnih odgovornosti, čime su opet povrijeđena načela Europske povelje i pomenutog Zakona, samo ovog puta ne u proceduralnom, već u materijalnom smislu.

Preciznije: podnositelj u zahtjevu tvrdi, da je osporenim člancima federalnog i kantonalnog Zakona, povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu, jer se tim odredbama nameće obveza Gradu Zenica da, zbog posebnih uvjeta rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova u vatrogastvu, isplaćuje uvećane plaće. Za zapovjednike profesionalne vatrogasne postrojbe, njihove zamjenike i vatrogasce u profesionalnoj vatrogasnoj postrojbi organa uprave civilne zaštite općine i kantona, te za inspektore navedene u osporenim člancima federalnog i kantonalnog Zakona, propisano je uvećanje za 30%, a za ostale službenike i namještenike na poslovima profesionalne vatrogasne jedinice, za 20%, a da pritom nije reguliran način dodjele dodatnih sredstava za realizaciju osporenih odredbi. Nadalje, ističe da Grad Zenica, nije konzultiran u postupku donošenja pomenutih zakona, u smislu čl. 56 i 58. Zakona o načelima lokalne samouprave, pa smatra da je zahtjev potpuno utemeljen.

Rješavajući ovaj predmet, Ustavni sud Federacije razmatrao je zahtjev podnositelja, odgovor na zahtjev Skupštine Zeničko-dobojskog kantona i priloženu dokumentaciju, obavijest Saveza općina i gradova, te relevantne odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, načela Europske povelje o lokalnoj samoupravi, odredbe federalnog i kantonalnog zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, Zakona o načelima lokalne samouprave te odgovarajuće odredbe Statuta Grada Zenica. Parlament Federacije Bosne i Hercegovine se nije izjasnio na navode zahtjeva podnositelja, premda je to u postupku zatraženo od oba parlamentarna doma.

Federalnim Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastvu, u članku 1. propisano je da se tim Zakonom uređuje ustrojstvo i funkcioniranje vatrogasne službe, planiranje i provedba mjera zaštite od požara, gašenja požara (vatrogasne intervencije), stručno osposobljavanje i usavršavanje uposlenih osoba i vatrogasaca, financiranje i druga pitanja bitna za ustrojstvo i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva u Federaciji Bosne i Hercegovine. U članku 3. istog Zakona propisano je da zaštita od požara i va-

trogastvo čine sastavni dio jedinstvenog sustava zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara od prirodnih nepogoda i drugih mogućih nesreća u Federaciji, koji je uređen Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća („Službene novine Federacije BiH“, br.: 39/03, 22/06 i 43/10), zbog čega se zaštita od požara i vatrogastvo ustrojavaju i funkcioniraju u okviru tog sustava, a vrše se na način predviđen tim Zakonom. Stoga je, radi bolje i efikasnije organizacije zaštite i spašavanja ljudi i materijalnih dobara, izvršena podjela prava i dužnosti tijela Federacije, kantona, općine i grada, s točno određenim nadležnostima. Analogno ovome, federalnim Zakonom o zaštiti od požara i vatrogastvu je propisano da se financijska sredstva za potrebe zaštite od požara i za potrebe vatrogastva iz nadležnosti Federacije osiguravaju u proračunu Federacije (članak 11.), a za potrebe zaštite od požara i vatrogastva iz nadležnosti kantona u proračunu kantona (članak 14.), te iz nadležnosti općine i grada u proračunu općine, odnosno grada (članak 16.). Slično ovome, federalnim Zakonom je propisan radno-pravni status vatrogasaca i njihove naknade (članak 104.), gdje je propisano da se na radne odnose vatrogasaca koji se nalaze u profesionalnoj vatrogasnoj jedinici kantona, općine i grada primjenjuju propisi o radnim odnosima, koji važe za državne službenike i namještenike tijela državne službe i to: za vatrogasce koji imaju visoku stručnu spremu, najmanje VII. stupanj i primjenjuju se odredbe Zakona o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br.: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 i 4/12), a za vatrogasce koji imaju višu ili srednju stručnu spremu i imaju status namještenika, primjenjuju se odredbe Zakona o namještenicima u organima državne službe u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/05) te pitanja koja su određena ovim zakonom. Istovjetne odredbe o radno pravnom statusu vatrogasaca i naknadama sadrži i kantonalni Zakon (čl. 96.- 106.).

Iz naprijed izloženog može se zaključiti, da je u vezi sa ustrojstvom i funkcioniranjem zaštite od požara i vatrogastva, planiranjem i provedbom mjera zaštite od požara, upošljavanjem, stručnim usavršavanjem uposlenih osoba i vatrogasaca, te u svezi s financiranjem i ostalim pitanjima bitnim za ustrojstvo i funkcioniranje zaštite od požara i vatrogastva u Federaciji Bosne i Hercegovine izvršena jasna podjela u pogledu nadležnosti u oblasti zaštite od požara i vatrogastva, kao i u pogledu financiranja tih nadležnosti, između Federacije, kantona, te općina i gradova.

Prema navodima podnositelja zahtjeva razlog za pokretanje postupka zaštite prava na lokalnu samoupravu je upravo to što su Federacija Bosne i Hercegovine, a kasnije i Skupština Zeničko-dobojskog kantona, osporenim odredbama federalnog, a potom i kantonalnog Zakona, „poremetili“ tu razdiobu nadležnosti, utvrđivanjem novih

funkcija i odgovornosti za jedinice lokalne samouprave, a bez dodjele neophodnih dodatnih financijskih sredstava za tu svrhu, uz to i bez adekvatne konzultacije s tim jedinicama.

Kako je gore već napomenuto, osporenim odredbama propisano je da se, zbog posebnih uvjeta rada, težine i prirode posla i odgovornosti za obavljanje poslova vatrogastva, visina plaće za starješine profesionalne vatrogasne postrojbe, njihovih zamjenika i vatrogasaca u profesionalnoj vatrogasnoj postrojbi tijela uprave civilne zaštite Federacije, kantona, općine i grada, kao i za inspektore, određuje kao za državne službenike i namještenike, uvećana za 30%, a da ostali službenici i namještenici na poslovima u profesionalnim vatrogasnim postrojbama imaju dodatak na plaću do 20%. Pritom, Federacija i Kanton, kao viši organi vlasti u odnosu na jedinicu lokalne samouprave, u postupku donošenja pomenutih zakona nisu, prema relevantnim načelima iz članka 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi i prema odredbama članka 56. Zakona o načelima lokalne samouprave, proveli propisane procedure konzultacija, niti su prilikom propisivanja navedenih uvećanja na ime dodatka na plaću za 30%, odnosno, dodatka na plaću do 20%, predvidjeli i definirali način na koji bi jedinicama lokalne samouprave osigurali odgovarajuća financijska sredstva za isplatu propisanog uvećanja plaća uposlenicima na poslovima u profesionalnoj vatrogasnoj postrojbi i tijelima uprave civilne zaštite. Ustavni sud Federacije smatra da zbog toga osporene odredbe remete načelo proporcionalnosti između nadležnosti jedinica lokalne samouprave koje su im dodijeljene zakonom i financijskih sredstava koja su im na raspolaganju, koje je utvrđeno Europskom poveljom i propisano odredbom članka 34. st. 3. Zakona o načelima lokalne samouprave. Jer, prema tom načelu i pomenutoj obvezujućoj zakonskoj odredbi svaki prijenos novih funkcija na jedinice lokalne samouprave ima biti praćen „financijskim sredstvima potrebnim za njihovo učinkovito izvršavanje“. Stoga je u osporenim odredbama morao biti predviđen način transfera tih dodatnih sredstava. Iz ovog aspekta posmatranja, obje osporene odredbe povrću pravo na lokalnu samoupravu.

Kada je riječ o argumentu koji se tiče izostanka konzultacija s jedinicama lokalne samouprave kod donošenja osporenih odredbi, izvjesno je da ni u jednom ni u drugom slučaju nisu provedene konzultacije putem Saveza općina i gradova, što potvrđuje ranije navedena obavijest tog Saveza.

Činjenica je, međutim, da je kod donošenja kantonalnog Zakona, konzultacija s jedinicama lokalne samouprave, pa i sa Gradom Zenica bilo na uobičajen način – putem javne rasprave.

Naime, uz odgovor na zahtjev Skupštine Zeničko-dobojskog kantona, priložena je pomno pripremljena i kronološki uređena potpuna dokumentacija vezana za postupak donošenja kantonalnog Zakona. Iz te dokumentacije može se utvrditi da je Vlada Zeničko-dobojskog kantona na 178. sjednici od dana 27.04.2010. godine, na prijedlog Kantonalne uprave civilne zaštite donijela Zaključak kojim je utvrđen Nacrt zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu i upućen u skupštinsku proceduru. Nakon što je taj Nacrt prihvaćen Zaključkom Skupštine broj: 01-02-15446/10 od 26.05.2010. godine isti je upućen u javnu raspravu koja je organizirana u svim općinama Zeničko-dobojskog kantona, pa tako i u tadašnjoj Općini Zenica, i to dana 01.07.2010. godine. Iz zapisnika sa te višesatne javne rasprave koja je održana u prostorijama tadašnje Općine Zenica, evidentno je da predstavnici te Općine nisu imali primjedbi na osporenu odredbu članka 106. Nacrta zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu. Iz priložene dokumentacije vidljivo je također i to, da je Uprava civilne zaštite Zeničko-dobojskog kantona formirala radnu grupu za učešće u izradi predmetnog Nacrta Zakona, u kojoj su bila i tri predstavnika Općine Zenica, i koja je u periodu od 14.12. do 26.03.2010. godine održala 13 sastanaka.

Na toj osnovi se u odgovoru na zahtjev Skupštine Zeničko-dobojskog kantona konstatira da je: „Grad Zenica aktivno učestvovao u izradi predmetnog zakona, putem javne rasprave koja je održana u prostorijama Grada Zenica, dana 01.07.2010. godine, te da predstavnici Grada Zenice nisu imali primjedbe na članak 106 ovog zakona“, odnosno na odredbu koja je u ovom postupku pred Ustavnim sudom Federacije osporena.

Ustavni sud Federacije smatra da argument izostanka konzultacija s jedinicama lokalne samouprave treba uvažiti kada je u pitanju osporena odredba članka 114. federalnog Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu, jer obavijest Saveza općina i gradova potvrđuje da sa tim Savezom nije bilo konzultacija kod donošenja tog Zakona, a domovi Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nisu dostavili odgovore na zahtjev u kojima bi se to dovelo u pitanje.

Premda pomenuta obavijest Saveza općina i gradova također potvrđuje da konzultacija sa tim Savezom nije bilo ni kod donošenja kantonalnog Zakona, Skupština Zeničko-dobojskog kantona je u svom odgovoru iznijela uvjerljive dokaze o tome da su jedinice lokalne samouprave u tom Kantonu konzultirane kod donošenja tog Zakona kroz konsekventno provedenu javnu raspravu.

Kako je to valjano potkrijepljeno priloženom dokumentacijom, proističe da način na koji su provedene konzultacije ne udovoljava izričitoj odredbi članka 56. stavak 2. Zakona o načelima lokalne samouprave, ali jeste

u duhu načela utvrđenog člankom 4. stavak 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi o potrebi blagovremenog i adekvatnog konzultiranja jedinica lokalne samouprave u postupku donošenja propisa koji ih se direktno tiču.

Ipak, treba imati u vidu da obje osporene odredbe sadrže rješenja koja evidentno utječu na financijske obveze jedinica lokalne samouprave, u konkretnom slučaju Grada Zenica. A kada se radi o takvim zakonskim rješenjima, onda je obveza konzultacija baš putem Saveza općina i gradova dodatno pooštrena. Jer, pored odredbe članka 56. Zakona o načelima lokalne samouprave, koja propisuje obvezu takvih konzultacija u postupku donošenja propisa koji se „direktno tiču“ jedinica lokalne samouprave, stoji i u članku 34. stavak 4. istog Zakona, posebice propisana obveza za zakonodavca da pribavi „mišljenje od Saveza općina i gradova o svim pitanjima što se odnose na dodjelu sredstava, kao i svim promjenama zakona što mogu utjecati na financijske obveze jedinica lokalne samouprave“.

Stoga Ustavni sud Federacije smatra da u ovom slučaju, postoji povreda prava na lokalnu samoupravu u odnosu na obje osporene odredbe iz razloga što uz utvrđivanje dodatnih funkcija i odgovornosti jedinice lokalne samouprave, konkretno Grada Zenica, nije pribavljeno mišljenje Saveza općina i gradova, a niti je predviđen i propisan način transfera dodatnih financijskih sredstava koja ostvarivanje tih dodatnih funkcija i odgovornosti iziskuje, a to osporene odredbe na jasan način čini neusklađenim sa izričitim odredbama članka 11. i članka 34. st. 3. i 4. Zakona o načelima lokalne samouprave, a i s načelima iz članka 9. Europske povelje o lokalnoj samoupravi.

Na temelju iznesenih činjeničnih i pravnih utvrđenja, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: Vesna Budimir, Predsjednica Suda, Mirjana Čučković, dr.sc.iur. Šahbaz Džihanović, Aleksandra Martinović, prof.dr. Edin Muminović, dr.sc. Kata Senjak i Mladen Srđić, suci suda.

Broj: U-27/17

Sarajevo, 29.11.2017. godine

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Vesna Budimir, s.r.

47.

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву Градоначелника Града Зеница за заштиту права на локалну самоуправу у вези са чланом 114. Закона о заштити од пожара и ватрогаству Федерације Босне и Херцеговине и чланом 106. Закона о заштити од пожара и ватрогаству Зеничко-добојског кантона, на основу члана IV.Ц.3.10.(3) Устава Федерације Босне и Херцеговине, у вези са Амандманом ХСVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, на сједници без јавне расправе одржаној дана 29.11.2017. године донио је

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да је одредбама члана 114. Закона о заштити од пожара и ватрогаству („Службене новине Федерације БиХ“, број: 64/09) и члана 106. Закона о заштити од пожара и ватрогаству („Службене новине Зеничко-добојског кантона“, бр.: 49/06 и 5/11), повријеђено право на локалну самоуправу, јер су тим одредбама Граду Зеница наметнуте обавезе, а да притом није регулисан начин пријеноса финансијских средстава потребних за њихово ефикасно вршење.
2. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“, „Службеним новинама Зеничко-добојског кантона“ и „Службеним новинама Града Зеница“.

Образложење

1. Подносилац захтјева и предмет захтјева

Градоначелник Града Зеница поднио је Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) дана 15.03.2017. године под бројем: 02-01-5007/17 захтјев за заштиту права на локалну самоуправу у вези са чланом 114. Закона о заштити од пожара и ватрогаству (у даљем тексту: оспорени члан федералног Закона) и чланом 106. Закона о заштити од пожара и ватрогаству (у даљем тексту: оспорени члан кантоналног Закона). Захтјев је у Уставном суду Федерације за примљен дана 20.03.2017. године.

2. Странке у поступку

Странке у овом поступку су, у смислу Амандмана ХСVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, Градоначелник Града Зеница (у даљем тексту:

подносилац захтјева), те Парламент Федерације Босне и Херцеговине и Скупштина Зеничко-добојског кантона, као доносиоци закона чије су одредбе оспорене.

3. Битни наводи захтјева

Подносилац захтјева наводи да одредбе о регулисању плата и накнада у оспореним члановима федералног и кантоналног закона повређују право јединице локалне самоуправе јер идентично прописују да због посебних услова рада, тежине и природе посла и одговорности за обављање послова ватрогаства, висина средстава за плате старјешина професионалне ватрогасне јединице, њихове замјенике и ватрогасце у професионалној ватрогасној јединици тијела управе цивилне заштите Федерације, кантона, општине и града, као и за инспекторе наведене у закону одређују као за државне службенике и намјештенике, увећане за 30%, а да остали службеници и намјештеници на пословима у професионалним ватрогасним јединицама имају додатак на плату до 20% и да се радна мјеста за која се предвиђају наведена увећања плата утврђују у правилнику о платама и накнадама органа управе цивилне заштите општине и кантона, а према радним мјестима која су за професионалну ватрогасну јединицу утврђена правилником о унутрашњој организацији тих органа. Овакве законске одредбе присиљавају Град Зеницу да врши исплате увећаних плата независно од својих могућности, а на штету осталих извршилаца који примају плату као буџетски корисници што дјелује дестимулативно на послове које обављају. Истиче, да код доношења поменутих закона нису обављене консултације са Градом Зеница као јединицом локалне самоуправе, нити путем Савеза општина и градова Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савез општина и градова), чиме су, по његовом мишљењу, прекршене одредбе члана 4. Европске повеље о локалној самоуправи, те одредбе члана 8. став 2. и чл. 10., 11., 53., 56. и 58. Закона о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 49/06 и 51/09 – у даљем тексту: Закон о принципима локалне самоуправе).

У наставку подсјећа и на одредбе чл. 10. и 11. истог Закона, којима је прописана могућност да послови федералне и кантоналне власти могу бити повјерени јединицама локалне самоуправе и наглашава „након консултација, при чему ће пријенос послова бити праћен и додјелом средстава потребних за њихово ефикасно обављање“.

Указује и на то, да је у члану 12. Статута Града Зеница додуше утврђено да Град „поред властитих надлежности извршава и послове федералних и кантоналних власти које те власти повјере Граду у складу са законом, уважавајући способности Града да те послове ефикасно обавља, те да извршавање ових надлежности овиси од нивоа додијељених средстава за извршавање тих надлежности“. Али он констатује да Парламент Федерације Босне и Херцеговине, а потом и Скупштина Зеничко-добојског кантона, као доносиоци закона чије су одредбе оспорене, у односу на Град Зеницу, као јединицу локалне самоуправе, у поступку доношења предметних закона нису провели прописане процедуре консултација, а нити су приликом прописивања спорних увећања плата у проценту од 20% односно 30% извршили пренос потребних финансијских средстава како би Граду Зеница као јединици локалне самоуправе осигурали новчана средства за провођење тих одредби.

Предлаже да Уставни суд Федерације донесе пресуду којом ће се утврдити да су оспорени чланови федералног и кантоналног закона донесени без сагласности Града Зеница, што је у супротности са Законом о принципима локалне самоуправе чиме је повријеђено право тог Града на локалну самоуправу. Осим тога, предлаже да Уставни суд Федерације наложи Парламенту Федерације Босне и Херцеговине и Скупштини Зеничко-добојског кантона да ускладе одредбе својих закона о заштити од пожара и ватрогаству са Европском повељом о локалној самоуправи и Законом о принципима локалне самоуправе, те да утврди да Град Зеница није био у обавези примјењивати оспорене чланове федералног и кантоналног закона од дана њиховог доношења, а да те обавезе за Град Зеница престају и за будуће.

4. **Битни наводи одговора на захтјев**

На основу члана 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 6/95 и 37/03), Уставни суд Федерације је дана 28.04.2017. године позвао оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине и Скупштину Зеничко-добојског кантона да одговоре на садржај захтјева у року од 30 дана, а истога дана и у истом року је тражио изјашњење од Савеза општина и градова да ли је и на који начин учествовао у поступку консултација прије доношења поменутих закона у име Града Зеница.

У одговору број: 01/02-02-6762-5/17 од 18.05.2017. године Предсједавајући Скупштине Зеничко-добојског кантона обавјештава овај Суд да је поступио у складу са чланом 172. Пословника

Скупштине Зеничко-добојског кантона – нови пречишћени текст („Службене новине Зеничко-добојског кантона“, број: 7/12) и допис Уставног суда Федерације доставио на одговор Законодавно-правној комисији и секретару Скупштине који прикупљају потребне податке и акте за овај Суд и утврђују одговор. Уз овај допис приложено је 18 прилога, а међу њима и одговор Законодавно-правне комисије Скупштине Зеничко-добојског кантона број: 01/02-02-6762-4/17 од 18.05.2017. године са образложењем да је Влада овога кантона на 178. сједници од 27.04.2010. године, на приједлог кантоналне Управе цивилне заштите, донијела Закључак којим је утврдила Нацрт кантоналног закона о заштити од пожара и ватрогаству и исти упутила у скупштинску процедуру, а након разматрања и прихватања истог од стране ове Скупштине, донесеног Закључка број: 01-02-15446/10 од 26.05.2010. године и проведене јавне расправе, на четвртој сједници те Скупштине од 24.03.2011. године донесен је Закључак којим је утврђен Приједлог поменутог закона. Из тога закључују да је овај Закон усвојен у редовној процедури и уз испуњавање свих формално-правних услова за његово доношење, обзиром да је садржавао образложења за доношење, позитивна мишљења Министарства за правосуђе и управу, Министарства финансија и Секретаријата за законодавство, као и извјештај о проведеној расправи по Нацрту. Из доказа достављених у прилогу дописа Кантоналне управе цивилне заштите Зеничко-добојског кантона број: 16-02-21317-5/16 од 08.05.2017. године види се да је јавна расправа о Нацрту Закона о заштити од пожара и ватрогаству била проведена у свим јединицама локалне самоуправе, па и у Граду Зеница дана 01.07.2017. године, а евидентно је да том приликом није било примједби на оспорене чланове федералног и кантоналног закона. Стога сматрају да нису основани наводи подносиоца захтјева да су исти донесени без претходне консултације са Градом Зеница. Као доказ да је предлагач наведеног Закона водио рачуна о укључивању јединица локалне самоуправе у поступак доношења истог, наводи се рјешење о именовању Радне групе за израду Нацрта закона о заштити од пожара и пожарству број: 02-34-30652/09 од 26.11.2009. године у чијем саставу су била и три представника Града Зеница. Сматрају да оспореним чланом кантоналног закона није повријеђено право Града Зеница на локалну самоуправу чији су представници правовремено и на одговарајући начин консултовани, те да је на овај начин респектован принцип из члана 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи, као и изричита одредба члана 56. Закона о принципима локалне самоуправе.

Напомиње се и то да оспорени члан кантоналног закона не прописују износ основице или висине плате него само процентуалну разлику плате за људе који се баве ватрогаштвом у својим општинама којима је остављено да одлуче о оснивању професионалних ватрогасних јединица и да донесу правилнике о њиховој унутрашњој организацији. Кантонални Закон о заштити од пожара и ватрогаштву донесен је на основу члана 37. става 1. тачка ф) Устава Зеничко-добојског кантона и члана 165. федералног Закона о заштити од пожара и ватрогаштву који прописује да су кантон, општина и град „дужни својим прописом утврдити надлежност својих органа власти у области заштите од пожара и ватрогаштва и друга питања која су за кантон, општину и град предвиђена овим законом, као и питања која нису уређена овим законом, а важна су за организацију и ефикасно функционисање заштите од пожара и ватрогаштва на подручју кантона, општине и града“.

Скупштина Зеничко-добојског кантона била је дужна донијети оспорени члан кантоналног закона на основу члана 14. тачка 1. поменутог федералног Закона који прописује да кантон, у области заштите од пожара и ватрогаштва „својим прописом уређује организацију и начин функционисања заштите од пожара и ватрогаштва на подручју кантона од значаја за кантон, у складу са овим законом“. Прописујући оспорени члан кантоналног закона, ова кантонална скупштина је само поступила у складу са чланом 114. поменутог федералног закона, а поступак доношења поменутог кантоналног закона проведен је у складу са тада важећим Пословником Скупштине Зеничко-добојског кантона. Што се тиче навода подносиоца захтјева да је Град Зеница „присиљен“ да изврши уплате увећаних плата, подсјећају да је у чл. 11., 14. и 16. наведеног федералног закона прописано да су заштита од пожара и ватрогаштво дјелатности од посебног интереса за Федерацију, кантон, град и општину и да се суфинансирају из буџетских средстава Федерације, кантона и општина. Истичу да су заштита од пожара и пожарство саставни дио јединственог система заштите и спасавања људи и материјалних добара од природних непогода и других несрећа у Федерацији Босне и Херцеговине, и да је та област уређена посебним Законом о заштити и спасавању људи и материјалних добара од природних и других несрећа („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 39/03, 22/06 и 43/10). Имајући у виду све наведено, предлажу да Уставни суд пресудом утврди да оспореним одредбама федералног и кантоналног закона није повријеђено право Града Зеница на локалну самоуправу. Уз одговор су приложили 20 доказа и то: 1) допис Кантоналног

правобранилаштва Зеница, број М-39/17 од 09.05.2017. године; 2) допис Кантоналне управе цивилне заштите Зеничко-добојског кантона, број: 16-02-21317/16 од 07.03.2017. године; 3) Рјешење о именовану Радне групе за израду Нацрта Закона о заштити од пожара и ватрогаштву Зеничко-добојског кантона са евиденцијом присуства чланова Радне групе; 4) Достава обавијести о термину одржавања јавне расправе по Нацрту закона о заштити од пожара и ватрогаштву (табеларни приказ по општинама, са датумом и временом одржавања јавне расправе); 5) Записник са јавне расправе о Нацрту Закона о заштити од пожара и ватрогаштву одржане дана 28.06.2010. године у просторијама Општине Тешањ; 6) Приједлог Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, број: 16-02-30652-26/10 од 19.10.2010. године; 7) Закључак Владе Зеничко-добојског кантона о скидању са дневног реда тачке: Приједлог Закључка о утврђивању Приједлога Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, ради дораде; 8) Захтјев Кантоналне управе цивилне заштите да се доставе Записник, извод из Записника или стенограм са 195. и 201. сједнице Владе Зеничко-добојског кантона; 9) Приједлог Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, број: 16-02-30652-28/10 од 07.12.2010. године са захтјевом да се овај приједлог уврсти као тачка дневног реда једне од наредних сједница Владе; 10) Захтјев за стављањем Приједлога Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, број: 16-02-30652-29/10 од 10.03.2011. године; 11) Приједлог Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, број: 16-02-30652-30/10 од 15.03.2011. године са свим прилозима, образложењем Приједлога закона, Извјештај о проведеној јавној расправи, Закључцима Скупштине са 42. сједнице, Мишљењима министарстава, као и Приједлог Закључка Владе којим се утврђује Нацрт Закона о заштити од пожара и ватрогаштву Зеничко-добојског кантона; 12) Закључак Владе Зеничко-добојског кантона, број: 02-02-8235/11 од 24.03.2011. године; 13) Амандман на изјашњење, број: 01-02-8235-2/11 од 08.04.2011. године; 14) позив на сједницу Владе за изјашњење по Амандманима, број: 02-01-9625/11 од 08.04.2011. године; 15) Закључак Владе Зеничко-добојског кантона о одбацивању амандмана, број: 02-02-9643/11 од 11.04.2011. године; 16) Извјештај Комисије за правосуђе и управу, број: 01-06-9026-1/11 од 08.04.2011. године; 17) Обавијест службама цивилне заштите о усвајању Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, број: 16-02-30652-31/09 од 12.04.2011. године; 18) Обавијест службама цивилне заштите о објављивању Закона о заштити од пожара и ватрогаштву, број: 16-02-30652-32/09 од 25.04.2011. године; 19) Обавијест начелницима општина Зеничко-добојског кантона за обавезу

усклађивање прописа општине са Законом о заштити од пожара и ватрогаству, број: 16-02-30652-34/09 од 15.11.2011. године и 20) Закон о заштити од пожара и ватрогаству („Службене новине Зеничко-добојског кантона“, број: 5/11).

Савез општина и градова је дописом, број: 332/17 од 26.05.2017. године обавијестио Уставни суд Федерације да није био консултован у поступку доношења федералног и кантоналног закона о заштити од пожара и ватрогаству.

Домови Парламента Федерације Босне и Херцеговине Уставном суду Федерације нису доставили тражене одговоре.

5. Релевантно право

А) Устав Федерације Босне и Херцеговине

Амандман ХСVI

У члану IV.Ц.10. иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

„(3) Заштиту права на локалну самоуправу осигурава Уставни суд. Такав поступак пред Уставним судом могу покренути општине и градови, као и удружења општина и градова Федерације Босне и Херцеговине. Уставни суд одлучује о споровима између јединица локалне самоуправе и кантона или Федерације на захтјев општинског или градског вијећа, начелника општине или градоначелника града, или удружења општина и градова Федерације Босне и Херцеговине.“

В) Европска повеља о локалној самоуправи

Члан 4.

Дјелокруг локалне самоуправе

1. Основна права и дужности локалних власти бит ће утврђени уставом или статутом, тиме се, међутим, не спрјечава преношење на локалне власти права и одговорности за специфичне задатке, у складу са законом.

2. Локалне власти ће, у границама закона, имати пуно дискреционо право да проводе своје иницијативе у вези са свим стварима које нису искључене из њихове надлежности, нити стављене у надлежност неке друге власти.

3. Јавни послови ће се по правилу, вршити прије свега од стране оних власти које су најближе грађанима. Приликом преношења одговорности на неке другу власт водит ће се рачуна о обиму и

природи посла, као и о захтјевима ефикасности и економичности.

4. Права повјерена локалним властима ће по правилу бити пуна и искључива. Она не смију бити ускраћена или ограничена од стране неке друге – централне или регионалне власти, осим у случајевима предвиђеним законом.

5. У случајевима преношења овлашћења са централних и регионалних на локалне власти, локалним властима ће, у што је могуће већој мјери, бити дозвољено да прилагођавају њихово провођење у локалним условима.

6. Локалне власти ће бити консултоване, у највећој могућој мјери, правремено и на одговарајући начин, у процесу планирања и доношења одлука о свим стварима које их се директно тичу.

Ц) Закон о принципима локалне самоуправе у Федерацији Босне и Херцеговине

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 49/06 и 51/09)

Члан 8.

1) Јединица локалне самоуправе има властите надлежности установљене уставом и законом и има право бавити се свим питањима од локалног значаја која нису искључена из њене надлежности, нити додијељена у надлежност неке друге власти на основу устава и закона.

2) Она ће бити самостална у одлучивању о питањима из властитих надлежности, које не могу бити ограничене или ускраћене од федералних или кантоналних власти, осим у случајевима и у оквирима утврђеним уставом и законом.

3) У властите надлежности јединице локалне самоуправе посебно спадају:

...

- организирање, провођење и одговорност за мјере заштите и спасавања људи и материјалних добара од елементарних непогода и природних катастрофа; ...

4) Осим уколико закон не одреди да неку надлежност треба сматрати повјереном, надлежност, установљена или предвиђена законом, сматра се властитом надлежности јединице локалне самоуправе.

Члан 10.

Послови федералних и кантоналних власти могу бити повјерени јединици локалне самоуправе

законом након консултовања органа локалних власти којима се наведени послови повјеравају, узимајући у обзир принцип супсидијарности и способности локалних власти и њихове администрације да те послове ефикасно обављају.

Члан 11.

Пренос и повјеравање нових послова јединицама локалне самоуправе бит ће праћени додјелом средстава потребних за њихово ефикасно обављање.

Члан 34. ст. 3. и 4.

(.....)

Финансијска средства јединица локалне самоуправе бит ће размјерна њиховим надлежностима које су им додијељене законом. Сваки ће пријенос нових функција бити праћен финансијским средствима потребним за њихово учинковито извршавање.

Законодавац је дужан прибавити мишљење од Савеза општина и градова о свим питањима што се односе на додјелу средстава, као и о свим промјенама закона што могу утицати на финансијске обавезе јединица локалне самоуправе.

(.....)

Члан 53.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су размотрити иницијативе, приједлоге и сугестије јединица локалне самоуправе и о свом ставу и предузетим активностима обавијестити јединице локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема иницијативе, приједлога или сугестије.

Члан 56.

Федералне, односно кантоналне власти дужне су у највећој могућој мјери консултовати јединице локалне самоуправе у поступку доношења прописа који их се директно тичу.

Консултовање, у смислу из претходног става овог члана, федералне, односно кантоналне власти врше путем савеза општина и градова.

Члан 58.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о основама локалне самоуправе («Службене новине Федерације БиХ», број: 6/95). Федерација БиХ и кантони дужни су ускладити своје законе са овим законом, те извршити пријенос послова и надлежности, као и одговорности

додијељених јединицама локалне самоуправе овим законом у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Јединице локалне самоуправе дужне су ускладити своје статуте са овим законом у року од 12 мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе кантоналних закона о локалној самоуправи и одредбе статута јединица локалне самоуправе које су у супротности са одредбама овог закона.

Д) Закон о заштити и спашавању људи и материјалних добара од природних и других несрећа

(„Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 39/03, 22/06 и 43/10)

Члан 2. став 2.

Послови заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних и других несрећа су од општег значаја за Федерацију.

Е) Закон о заштити од пожара и ватрогаству

(„Службене новине Федерације БиХ“, број: 64/09)

Члан 1.

Овим се законом уређује организација и функционисање заштите од пожара и ватрогаства, планирање и provedба мјера заштите од пожара, организација и функционисање ватрогаства и гашење пожара (ватрогасне интервенције), стручно оспособљавање и усавршавање запослених лица и ватрогасаца, финансирање и друга питања битна за организацију и функционисање заштите од пожара и ватрогаства у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерације).

Члан 3.

Заштита од пожара и ватрогаство чине саставни дио јединственог система заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних непогода и других несрећа (у даљем тексту: природне и друге несреће) у Федерацији који је уређен Законом о заштити и спашавању људи и материјалних добара од природних и других несрећа („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 39/03 и 22/06), због чега се заштита од пожара и ватрогаство организују и функционишу у оквиру тог система, а врши се на начин прописан овим законом.

Члан 114.

Због посебних услова рада, тежине и природе посла и одговорности за обављање послова ватрогаства из члана 68. овог закона, висина средстава за плате заповједнике професионалне ватрогасне јединице, њихове замјенике и ватрогасце у професионалној ватрогасној јединици тијела управе цивилне заштите Федерације, кантона, општине и града, као и за инспекторе из члана 146. став 1., члана 148. став 1. и члана 151. став 3. овог закона, одређују се као за државне службенике и намјештенике, увећана за 30%, а остали службеници и намјештеници на пословима у професионалним ватрогасним јединицама имају додатак на плату до 20%.

Радна мјеста из става 1. овог члана за која припада увећање плате за 30%, односно до 20%, утврђују се у правилнику о платама и накнадама тијела управе цивилне заштите Федерације, кантона, општине и града, а према радним мјестима која су за професионалну ватрогасну јединицу утврђена у правилнику о унутрашњој организацији тих тијела.

Ф) Закон о заштити од пожара и ватрогаству

(„Службене новине Зеничко-добојског кантона“, број: 5/11)

Члан 1.

(Предмет закона)

Овим законом уређује се организација и функционисање заштите од пожара и ватрогаства, планирање и провођење мјера заштите од пожара, организација и функционисање ватрогаства и гашење пожара (ватрогасне интервенције) стручно оспособљавање и усавршавање запослених лица и ватрогасаца, финансирање и друга питања од значаја за организацију и функционисање заштите од пожара и ватрогаства у Зеничко-добојском кантону (у даљем тексту: Кантон).

Члан 3.

(Систем заштите и спашавања)

Заштита од пожара и ватрогаство чине саставни дио јединственог система заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних непогода и других несрећа (у даљем тексту: природне и друге несреће) у Кантону, који је уређен Законом о заштити и спашавању људи и материјалних добара од природних и других несрећа „Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 39/03, 22/06 и 43/10)

и Законом о надлежностима кантоналних органа Зеничко -добојског кантона у области заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних и других несрећа („Службене новине Зеничко-добојског кантона“, број: 9/08) (у даљем тексту: Закон о надлежностима кантоналних органа у области заштите и спашавања), па се ради тога заштита од пожара и ватрогаство организују и функционишу у оквиру тог система, а врше се на начин предвиђен овим законом.

Члан 106.

(Плате и накнаде)

(1) Због посебних услова рада, тежине и природе посла и одговорности за обављање послова ватрогаства из члана 61. овог закона, висина средстава за плате заповједнике професионалне ватрогасне јединице, њихове замјенике и ватрогасце у професионалној ватрогасној јединици органа управе цивилне заштите општине и Кантона, као и за инспекторе из члана 136. став (1) и члана 139. став (2) овог закона, одређују се као за државне службенике и намјештенике, увећана за 30%, а остали службеници и намјештеници на пословима у професионалним ватрогасним јединицама имају додатак на плату до 20%.

(2) Радна мјеста из става (1) овог члана за која припада увећање плате за 30% односно до 20%, утврђују се у правилнику о платама и накнадама органа управе цивилне заштите општине и кантона, а према радним мјестима која су за професионалну ватрогасну јединицу утврђена у правилнику о унутрашњој организацији тих органа.

6. Судска пракса

Пресуде Уставног суда Федерације: број: У-8/16 од 25.10.2016. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 96/16) и број: У-9/16 од 30.11.2016. године („Службене новине Федерације БиХ“, број: 1/17).

7. Чињенично стање и став Уставног Суда Федерације

Подносилац захтјева тврди да повреда права на локалну самоуправу Града Зеница у овом случају проистиче из одредаба двају закона: из одредбе чл. 114. Закона о заштити од пожара и ватрогаству који је донесен на федералном нивоу, те из одредбе члана 106. Закона о заштити од пожара и ватрогаству Зеничко-добојског кантона.

Изложена аргументација почива на два основа. Најприје на томе да су и један и други закон донесени без консултација са јединицама локалне

самоуправе, што по мишљењу подносиоца захтјева протуслови принципима из Европске повеље о локалној самоуправи, као и изричитим одредбама Закона о принципима локалне самоуправе. А са друге стране, тврди се да оспорене одредбе намећу јединицама локалне самоуправе додатне обавезе и одговорности без трансфера потребних финансијских средстава која су услов за ваљано извршење тих додатних обавеза, односно преузимање тих додатних одговорности, чиме су опет повријеђени принципи Европске повеље и поменутог Закона, само овог пута не у процедуралном, већ у материјалном смислу.

Прецизније: подносилац у захтјеву тврди, да је оспореним члановима федералног и кантоналног Закона, повријеђено право на локалну самоуправу, јер се тим одредбама намеће обавеза Граду Зеница да, због посебних услова рада, тежине и природе посла и одговорности за обављање послова у ватрогаству, исплаћује увећане плате. За заповједнике професионалне ватрогасне јединице, њихове замјенике и ватрогасце у професионалној ватрогасној јединици органа управе цивилне заштите општине и кантона, те за инспекторе наведене у оспореним члановима федералног и кантоналног Закона, прописано је увећање за 30%, а за остале службенике и намјештенике на пословима професионалне ватрогасне јединице, за 20%, а да притом није регулисан начин додјеле додатних средстава за реализацију оспорених одредби. Надаље, истиче да Град Зеница, није консултован у поступку доношења поменутих закона, у смислу чл. 56 и 58. Закона о принципима локалне самоуправе, па сматра да је захтјев потпуно основан.

Рјешавајући овај предмет, Уставни суд Федерације разматрао је захтјев подносиоца, одговор на захтјев Скупштине Зеничко-добојског кантона и приложену документацију, обавијест Савеза општина и градова, те релевантне одредбе Устава Федерације Босне и Херцеговине, принципе Европске повеље о локалној самоуправи, одредбе федералног и кантоналног закона о заштити од пожара и ватрогаству, Закона о принципима локалне самоуправе те одговарајуће одредбе Статута Града Зеница. Парламент Федерације Босне и Херцеговине се није изјаснио на наводе захтјева подносиоца, премда је то у поступку затражено од оба парламентарна дома.

Федералним Законом о заштити од пожара и ватрогаству, у члану 1. прописано је да се тим Законом уређује организовање и функционисање ватрогасне службе, планирање и provedба мјера заштите од пожара, гашења пожара (ватрогасне интервенције), стручно оспособљавање и

усавршавање запослених лица и ватрогасаца, финансирање и друга питања битна за организовање и функционисање заштите од пожара и ватрогаства у Федерацији Босне и Херцеговине. У члану 3. истог Закона прописано је да заштита од пожара и ватрогаство чине саставни дио јединственог система заштите и спашавања људи и материјалних добара од природних непогода и других могућих несрећа у Федерацији, који је уређен Законом о заштити и спашавању људи и материјалних добара од природних и других несрећа („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 39/03, 22/06 и 43/10), због чега се заштита од пожара и ватрогаство организирају и функционишу у оквиру тог система, а врше се на начин предвиђен тим Законом. Стога је, ради боље и ефикасније организације заштите и спашавања људи и материјалних добара, извршена подјела права и дужности тијела Федерације, кантона, општине и града, са тачно одређеним надлежностима. Аналогно овоме, федералним Законом о заштити од пожара и ватрогаству је прописано да се финансијска средства за потребе заштите од пожара и за потребе ватрогаства из надлежности Федерације осигуравају у буџету Федерације (члан 11.), а за потребе заштите од пожара и ватрогаства из надлежности кантона у буџету кантона (члан 14.), те из надлежности општине и града у буџету општине, односно града (члан 16.). Слично овоме, федералним Законом је прописан радно-правни статус ватрогасаца и њихове накнаде (члан 104.), гдје је прописано да се на радне односе ватрогасаца који се налазе у професионалној ватрогасној јединици кантона, општине и града примјењују прописи о радним односима, који важе за државне службенике и намјештенике тијела државне службе и то: за ватрогасце који имају високу стручну спрему, најмање VII. степен и примјењују се одредбе Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр.: 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06 и 4/12), а за ватрогасце који имају вишу или средњу стручну спрему и имају статус намјештеника, примјењују се одредбе Закона о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/05) те питања која су одређена овим законом. Идентичне одредбе о радно правном статусу ватрогасца и накнадама садржи и кантонални Закон (чл. 96.- 106.).

Из напријед изложеног може се закључити, да је у вези са организовањем и функционисањем заштите од пожара и ватрогаства, планирањем и provedбом мјера заштите од пожара, запошљавањем, стручним усавршавањем запослених лица и ватрогасаца,

те у вези са финансирањем и осталим питањима битним за организовање и функционисање заштите од пожара и ватрогаства у Федерацији Босне и Херцеговине извршена јасна подјела у погледу надлежности у области заштите од пожара и ватрогаства, као и у погледу финансирања тих надлежности, између Федерације, кантона, те општина и градова.

Према наводима подносиоца захтјева разлог за покретање поступка заштите права на локалну самоуправу је управо то што су Федерација Босне и Херцеговине, а касније и Скупштина Зеничко-добојског кантона, оспореним одредбама федералног, а потом и кантоналног Закона, „пореметили“ ту раздиобу надлежности, утврђивањем нових функција и одговорности за јединице локалне самоуправе, а без додјеле неопходних додатних финансијских средстава за ту сврху, уз то и без адекватне консултације с тим јединицама.

Како је горе већ напоменуто, оспореним одредбама прописано је да се, због посебних услова рада, тежине и природе посла и одговорности за обављање послова ватрогаства, висина плате за старјешине професионалне ватрогасне јединице, њихових замјеника и ватрогасаца у професионалној ватрогасној јединици тијела управе цивилне заштите Федерације, кантона, општине и града, као и за инспекторе, одређује као за државне службенике и намјештенике, увећана за 30%, а да остали службеници и намјештеници на пословима у професионалним ватрогасним јединицама имају додатак на плату до 20%. Притом, Федерација и Кантон, као виши органи власти у односу на јединицу локалне самоуправе, у поступку доношења поменутих закона нису, према релевантним принципима из члана 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи и према одредбама члана 56. Закона о принципима локалне самоуправе, провели прописане процедуре консултација, нити су приликом прописивања наведених увећања на име додатка на плату за 30%, односно, додатка на плату до 20%, предвидјели и дефинисали начин на који би јединицама локалне самоуправе осигурали одговарајућа финансијска средства за исплату прописаног увећања плата запосленицима на пословима у професионалној ватрогасној јединици и тијелима управе цивилне заштите. Уставни суд Федерације сматра да због тога оспорене одредбе ремете принцип пропорционалности између надлежности јединица локалне самоуправе које су им додијелене законом и финансијских средстава која су им на располагању, које је утврђено Европском повељом и прописано одредбом

члана 34. ст. 3. Закона о принципима локалне самоуправе. Јер, према том принципу и поменутој обавезујућој законској одредби сваки пренос нових функција на јединице локалне самоуправе има бити праћен „финансијским средствима потребним за њихово учинковито извршавање“. Стога је у оспореним одредбама морао бити предвиђен начин трансфера тих додатних средстава. Из овог аспекта посматрања, обје оспорене одредбе повређују право на локалну самоуправу.

Када је ријеч о аргументу који се тиче изостанка консултација са јединицама локалне самоуправе код доношења оспорених одредби, извјесно је да ни у једном ни у другом случају нису проведене консултације путем Савеза општина и градова, што потврђује раније наведена обавијест тог Савеза.

Чињеница је, међутим, да је код доношења кантоналног Закона, консултација са јединицама локалне самоуправе, па и са Градом Зеница било на уобичајен начин – путем јавне расправе.

Наиме, уз одговор на захтјев Скупштине Зеничко-добојског кантона, приложена је помно припремљена и хронолошки уређена потпуна документација везана за поступак доношења кантоналног Закона. Из те документације може се утврдити да је Влада Зеничко-добојског кантона на 178. сједници од дана 27.04.2010. године, на приједлог Кантоналне управе цивилне заштите донијела Закључак којим је утврђен Нацрт закона о заштити од пожара и ватрогаству и упућен у скупштинску процедуру. Након што је тај Нацрт прихваћен Закључком Скупштине број: 01-02-15446/10 од 26.05.2010. године исти је упућен у јавну расправу која је организована у свим општинама Зеничко-добојског кантона, па тако и у тадашњој Општини Зеница, и то дана 01.07.2010. године. Из записника са те вишесатне јавне расправе која је одржана у просторијама тадашње Општине Зеница, евидентно је да представници те Општине нису имали примједби на оспорену одредбу члана 106. Нацрта закона о заштити од пожара и ватрогаству. Из приложене документације видљиво је такође и то, да је Управа цивилне заштите Зеничко-добојског кантона формирала радну групу за учешће у изради предметног Нацрта Закона, у којој су била и три представника Општине Зеница, и која је у периоду од 14.12. до 26.03.2010. године одржала 13 састанака.

На тој основи се у одговору на захтјев Скупштине Зеничко-добојског кантона констатује да је: „Град Зеница активно учествовао у изради предметног закона, путем јавне расправе која је одржана у просторијама Града Зеница, дана 01.07.2010. године, те да представници Града Зенице нису

имали примједбе на члан 106 овог закона“, односно на одредбу која је у овом поступку пред Уставним судом Федерације оспорена.

Уставни суд Федерације сматра да аргумент изостанка консултација са јединицама локалне самоуправе треба уважити када је у питању оспорена одредба члана 114. федералног Закона о заштити од пожара и ватрогаству, јер обавијест Савеза општина и градова потврђује да са тим Савезом није било консултација код доношења тог Закона, а домови Парламента Федерације Босне и Херцеговине нису доставили одговоре на захтјев у којима би се то довело у питање.

Премда поменута обавијест Савеза општина и градова такође потврђује да консултација са тим Савезом није било ни код доношења кантоналног Закона, Скупштина Зеничко-добојског кантона је у свом одговору изнијела увјерљиве доказе о томе да су јединице локалне самоуправе у том Кантону консултоване код доношења тог Закона кроз консеквентно проведenu јавну расправу.

Како је то ваљано поткријепљено приложеном документацијом, проистиче да начин на који су проведене консултације не удовољава изричитој одредби члана 56. став 2. Закона о принципима локалне самоуправе, али јесте у духу принципа утврђеног чланом 4. став 6. Европске повеље о локалној самоуправи о потреби правовременог и адекватног консултовања јединица локалне самоуправе у поступку доношења прописа који их се директно тичу.

Ипак, треба имати у виду да обје оспорене одредбе садрже рјешења која евидентно утичу на финансијске обавезе јединица локалне самоуправе, у конкретном случају Града Зеница. А када се ради о таквим законским рјешењима, онда је обавеза консултација баш путем Савеза општина и градова додатно поштрена. Јер, поред одредбе члана 56. Закона о принципима локалне самоуправе, која прописује обавезу таквих консултација у поступку доношења прописа који се „директно тичу“ јединица локалне самоуправе, стоји и у члану 34. став 4. истог Закона, посебно прописана обавеза за законодавца да прибави „мишљење од Савеза општина и градова о свим питањима што се односе на додјелу средстава, као и свим промјенама закона што могу утицати на финансијске обавезе јединица локалне самоуправе“.

Стога Уставни суд Федерације сматра да у овом случају, постоји повреда права на локалну самоуправу у односу на обје оспорене одредбе

из разлога што уз утврђивање додатних функција и одговорности јединице локалне самоуправе, конкретно Града Зеница, није прибављено мишљење Савеза општина и градова, а нити је предвиђен и прописан начин трансфера додатних финансијских средстава која остваривање тих додатних функција и одговорности изискује, а то оспорене одредбе на јасан начин чини неусклађеним са изричитим одредбама члана 11. и члана 34. ст. 3. и 4. Закона о принципима локалне самоуправе, а и са принципима из члана 9. Европске повеље о локалној самоуправи.

На основу изнесених чињеничних и правних утврђења, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: Весна Будимир, Предсједница Суда, Мирјана Чучковић, др.сц.иур. Шахбаз Џихановић, Александра Мартиновић, проф.др Един Муминовић, др.сц. Ката Сењак и Младен Срдић, судије суда.

Број: У-27/17

Сарајево, 29.11.2017. године

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
Весна Будимир, с.р.

SADRŽAJ

GRADSKO VIJEĆE

33. Odluka o izmjeni Odluke o građevinskom zemljištu Grada Zenica	1
34. Odluka o osnivanju mjesne zajednice "Zahići – Živkovići"	1
35. Odluka pristupanju izradi Regulacionog plana „Kamberovića ravan i padina”	2
36. Odluka o pristupanju izradi Regulacionog plana „Crkvice”	4
37. Rješenje o imenovanju Drugostepene komisije za rješavanje po žalbi protiv rješenja u prvostepenom upravnom postupku	6
38. Rješenje o imenovanju Ocjenjivačkog suda za dodjelu javnih priznanja Zenice	6

GRADONAČELNIK

39. Rješenje o imenovanju savjetnice Gradonačelnika za pravna pitanja	7
40. Rješenje o razrješenju Savjetnika Načelnika općine za oblast prostornog uređenja i komunalnih poslova	7
41. Rješenje o imenovanju jednog člana Nadzornog odbora JP "Parking-servis" d.o.o. Zenica	7
42. Rješenje o imenovanju Drugostepene komisije za odabir korisnika/ca za projekat oporavka od poplava	8
43. Zaključak o davanju saglasnosti na odluku o usvajanju Tržišno-pijačnog reda preduzeća	8
44. Zaključak o preraspodjeli sredstava u Budžetu Grada Zenica za 2017. godinu	8
45. Zaključak o preraspodjeli sredstava u Budžetu Grada Zenica za 2017. godinu	9
46. Zaključak o odobravanju sredstava	10

USTAVNI SUD FEDERACIJE BIH

47. Presuda, bos. verzija	10
47. Presuda, hrv. verzija	19
47. Presuda, srp. verzija	27